وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُوا۟ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ
٣٣ وَقِيلَ ٱلْيَوْمَ نَنسَىٰكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هَـٰذَا وَمَأْوَىٰكُمُ ٱلنَّارُ
وَمَا لَكُم مِّن نَّـٰصِرِينَ ٣٤ ذَٰلِكُم بِأَنَّكُمُ ٱتَّخَذْتُمْ ءَايَـٰتِ ٱللَّهِ هُزُوًا
وَغَرَّتْكُمُ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا ۚ فَٱلْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
٣٥ فَلِلَّهِ ٱلْحَمْدُ رَبِّ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَرَبِّ ٱلْأَرْضِ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ٣٦
وَلَهُ ٱلْكِبْرِيَآءُ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ٣٧

سُورَةُ الأَحْقَافِ

ترتيبها ٤٦ — آياتها ٣٥

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الجزء ٢٦ الحزب ٥١

حمٓ ١ تَنزِيلُ ٱلْكِتَـٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَكِيمِ ٢ مَا خَلَقْنَا
ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَٱلَّذِينَ
كَفَرُوا۟ عَمَّآ أُنذِرُوا۟ مُعْرِضُونَ ٣ قُلْ أَرَءَيْتُم مَّا تَدْعُونَ مِن
دُونِ ٱللَّهِ أَرُونِى مَاذَا خَلَقُوا۟ مِنَ ٱلْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِى
ٱلسَّمَـٰوَٰتِ ۖ ٱئْتُونِى بِكِتَـٰبٍ مِّن قَبْلِ هَـٰذَآ أَوْ أَثَـٰرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنتُمْ
صَـٰدِقِينَ ٤ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَن
لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُۥٓ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ وَهُمْ عَن دُعَآئِهِمْ غَـٰفِلُونَ ٥

(33) Şi li se vor arăta lor relele ce le-au săvârşit în viaţa lumească în necredinţă şi păcătuire, şi va pogorî asupra lor pedeapsa pe care o luau în batjocură, atunci când erau avertizaţi în privinţa ei.

(34) Şi Allah le va zice lor: „Astăzi Noi vă vom lăsa [uitaţi] în Foc, întocmai aşa cum şi voi aţi uitat întâlnirea cu această Zi a voastră, şi nu v-aţi pregătit pentru ea, prin credinţă şi plinirea de fapte bune. Şi lăcaşul în care voi vă veţi adăposti va fi Focul şi nu veţi avea voi sprijinitori, care să vă apere de pedeapsă.

(35) Aceasta pedeapsă căzută asupra voastră este pentru că voi aţi luat versetele lui Allah în derâdere şi aţi fost înşelaţi de viaţa lumească, cu plăcerile şi poftele ei!” Şi astăzi, aceşti necredincioşi ce au luat în batjocură semnele lui Allah nu vor avea drum către ieşirea din Foc, ci vor rămâne în el veşnic, şi nici nu vor fi ei întorşi la viaţa lumească pentru a plini fapte bune, şi nici nu vor găsi ei mulţumirea Domnului lor.

(36) Lui Allah, Unicul, i se cuvine lauda, Stăpânul cerurilor şi al pământului, şi a tot ceea ce există!

(37) Şi a Lui este nobleţea şi măreţia în ceruri şi pre pământ, şi El este Cel Puternic, pe care nimeni nu Îl poate învinge şi Cel Înţelept în creaţia, hotărârea, orânduirea şi legile Sale.

Surat Al-Ahqaf

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Ridicarea unui argument împotriva mincinoşilor [necredincioşi] şi avertizarea acestora cu privire la pedeapsă, iar în decursul versetelor cuvintele de avertizare sunt folosite în mod repetat.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) Ha’, Mim. Explicaţiile aferente au fost menţionate cu privire la un caz asemănător, la începutul Surat Al-Baqara.

(2) Revelarea Coranului este de la Allah Cel Preaputernic, pe care nimeni nu Îl poate învinge şi Cel Înţelept în creaţia, orânduirea şi reglementările Sale. (3) Noi nu am creat cerurile şi pământul şi cele care se află între ele în deşertăciune [fără de rost], ci toate acestea au fost create întru adevăr, în virtutea unei înţelepciuni măreţe. Şi printre acestea şi cunoaşterea de către oameni a lui Allah şi adorarea numai a Lui, Unicul, fără a-i face Lui vreun asociat, şi pentru ca ei să împlinească cerinţele impuse de sălăşluirea lor pe pământ, până la un termen hotărât, cunoscut numai de Allah, Unicul. Însă aceia care nu cred în Allah se întorc de la cele despre care au fost preveniţi în Cartea Lui şi sunt cu nebăgare de seamă faţă de ele.

(4) O, tu, profetule! Spune-le acestor idolatri ce resping adevărul: „Spuneţi-mi despre idolii voştri pe care îi adoraţi fără de Allah. Oare ce au creat ei dintre cele aflate pe pământ?! Oare au creat ei vreun munte? Sau oare au creat ei vreun râu? Sau oare i-au fost ei asociaţi lui Allah întru crearea cerurilor? Aduceţi-mi mie o carte pogorâtă de către Allah mai înainte de Coran, sau vreo urmă de ştiinţă lăsată de cei de mai înainte, dacă voi sunteţi întru adevăr atunci când susţineţi că idolii voştri merită a fi adoraţi!”

(5) Şi nimeni nu este mai rătăcit decât acela care invocă în locul lui Allah un idol care nu vă răspunde rugii lui până în Ziua Învierii, căci aceşti idoli pe care ei îi adoră fără de Allah nu pricep ruga îndreptată către ei de către cei care îi adoră, pentru a le putea fi de vreun folos sau a le face lor vreun rău.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Luarea în derâdere a semnelor lui Allah este o formă de necredinţă. 2 - Riscul acaparării de plăcerile şi poftele vieţii lumeşti. 3 - Confirmarea atributului măreţiei în ceea ce Îl priveşte pe Allah Preaînaltul. 4 - Răspunsul la ruga îndreptată de om către Allah este unul dintre cele mai evidente dovezi cu privire la existenţa lui Allah şi a îndreptăţirii Sale de a fi adorat.

وَإِذَا حُشِرَ ٱلنَّاسُ كَانُواْ لَهُمۡ أَعۡدَآءٗ وَكَانُواْ بِعِبَادَتِهِمۡ كَٰفِرِينَ ٦ وَإِذَا
تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٖ قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِلۡحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمۡ هَٰذَا
سِحۡرٞ مُّبِينٌ ٧ أَمۡ يَقُولُونَ ٱفۡتَرَىٰهُۖ قُلۡ إِنِ ٱفۡتَرَيۡتُهُۥ فَلَا تَمۡلِكُونَ
لِي مِنَ ٱللَّهِ شَيۡـًٔاۖ هُوَ أَعۡلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِۚ كَفَىٰ بِهِۦ شَهِيدَۢا بَيۡنِي
وَبَيۡنَكُمۡۖ وَهُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ٨ قُلۡ مَا كُنتُ بِدۡعٗا مِّنَ ٱلرُّسُلِ
وَمَآ أَدۡرِي مَا يُفۡعَلُ بِي وَلَا بِكُمۡۖ إِنۡ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰٓ إِلَيَّ وَمَآ أَنَا۠
إِلَّا نَذِيرٞ مُّبِينٞ ٩ قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ إِن كَانَ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ وَكَفَرۡتُم بِهِۦ
وَشَهِدَ شَاهِدٞ مِّنۢ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ مِثۡلِهِۦ فَـَٔامَنَ وَٱسۡتَكۡبَرۡتُمۡۚ
إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٠ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَوۡ كَانَ خَيۡرٗا مَّا سَبَقُونَآ إِلَيۡهِۚ وَإِذۡ لَمۡ يَهۡتَدُواْ بِهِۦ
فَسَيَقُولُونَ هَٰذَآ إِفۡكٞ قَدِيمٞ ١١ وَمِن قَبۡلِهِۦ كِتَٰبُ مُوسَىٰٓ
إِمَامٗا وَرَحۡمَةٗۚ وَهَٰذَا كِتَٰبٞ مُّصَدِّقٞ لِّسَانًا عَرَبِيّٗا لِّيُنذِرَ
ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ وَبُشۡرَىٰ لِلۡمُحۡسِنِينَ ١٢ إِنَّ ٱلَّذِينَ قَالُواْ رَبُّنَا
ٱللَّهُ ثُمَّ ٱسۡتَقَٰمُواْ فَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ١٣
أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ خَٰلِدِينَ فِيهَا جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٤

(6) Și de vreme ce ei nu le pot fi de niciun folos în viața lumească, cu atât mai mult ei nu vor putea atunci când oamenii vor fi adunați în Ziua Judecății, ci ei le vor fi dușmani celor care i-au adorat și se vor lepăda de ei, tăgăduind că ei ar fi avut cunoștință cu privire la adorarea lor de către aceștia.
(7) Și când li se recită lor versetele Noastre pogorâte profetului Nostru, zic aceia care nu cred în Coranul ce le-a venit prin intermediul profetului Nostru: „Aceasta este o vrăjitorie limpede, ci nu o revelație de la Allah!”
(8) Oare zic acești politeiști: „Cu adevărat, Muhammed a plăsmuit acest Coran și i l-a atribuit lui Allah!” Spune-le lor, o, tu, profetule: „Dacă l-am plăsmuit de la mine putere, atunci voi nu aveți nicio putere și niciun ajutor pentru mine, dacă Allah ar voi să mă pedepsească! Și oare de ce m-aș expune eu pedepsei, plăsmuind împotriva Lui?!” Allah știe prea bine calomnierea adusă Coranului Său și umilirea sa, și El este de ajuns ca Martor între mine și voi. Și El este Iertător al păcatelor celor care s-au căit dintre supușii Săi și Îndurător cu ei.
(9) O, tu, profetule! Spune-le acestor politeiști ce mint în privința profeției tale: „Eu nu sunt primul profet trimis de către Allah, pentru ca voi să fiți mirați de chemarea mea adresată vouă, ci multi profeți au venit mai înainte de mine. Și eu nu știu ce va face Allah cu mine, și nici ce va face cu voi în viața lumească. Eu nu urmez decât ceea ce îmi este revelat mie de către Allah și eu nu spun și nici nu fac, decât ceea ce este conform celor revelate de El. Și eu nu sunt decât un prevenitor limpede, avertizându-vă cu privire la o pedeapsă venită de la Allah!” (10) Spune, o, tu, profetule, acestor mincinoși: „Spuneți-mi, dacă acest Coran este de la Allah și voi îl tăgăduiți, în vreme ce un martor dintre fiii lui Israel face mărturie că el este de la Allah, bazându-se pe cele existente în Tora cu privire la el, și a crezut în acesta, în vreme ce voi vă arătați semeți de la credința în el, oare nu ați fi voi în aceste condiții nelegiuiți?! Iar Allah nu călăuzește către adevăr neamul de nelegiuiți. (11) Iar cei care nu cred în Coran și în cele cu care a venit profetul lor, spun acelora care cred: „Dacă cele cu care a venit Muhammed ar fi adevărate, și el ar îndemna către ceea ce este bun, nu ne-ar fi luat-o înainte întru acceptarea lui cei sărmani, sclavii și cei slabi și defavorizați!’ Și pentru că ei nu se vor lăsa călăuziți de cele ce le-au fost aduse de către profetul lor, vor zice ei: „Cele cu care el ne-a venit sunt o minciună veche, iar noi nu urmăm minciuna!” (12) Însă mai înainte de acest Coran a fost Tora, Cartea pe care Allah i-a pogorât-o lui Moise (pacea fie asupra sa), ca îndreptar, și care conduce către adevăr și o îndurare pentru cei care au crezut în ea și au urmat-o dintre fii lui Israel. Iar acest Coran pogorât lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este o Carte care întărește, în limba arabă, ceea ce a fost pogorât în Scripturi, pentru a-i preveni pe aceia care au fost nedrepți cu propriile lor suflete, prin necredința în Allah și păcătuire. Și el este o bunăvestire pentru cei care și-au îmbunătățit relația cu Creatorul lor și cu făpturile Sale. (13) Aceia care spun „Domnul nostru este Allah și noi nu avem alt Domn în afară de El!”, apoi sunt fermi în credință și în plinirea de fapte bune, ei nu au a se teme de cele pe care le vor întâlni în Viața de Apoi, și nici nu vor fi ei mâhniți de cele pe care ei le-au pierdut dintre averile vieții lumești, și nici de cele pe care le-au lăsat în urma lor. (14) Cei caracterizați de aceste atribute vor fi oaspeții Raiului, veșnic sălășluitori în el, ca răsplată pentru faptele lor bune, pe care le-au plinit în viața lumească.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Orice este adorat în afară de Allah îi va tăgădui pe cei care l-au adorat dintre necredincioși în Ziua Judecății. 2 - Necunoașterea de către profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a tainelor necunoscutului, în afară de cele pe care Allah Însuși i le-a făcut cunoscute lui. 3 - Existența evidențelor ce confirmă profeția profetului nostru (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în Scripturile anterioare. 4 - Evidențierea virtuților menținerii pe calea cea dreaptă și a răsplății celor ce dau curs acesteia.**

وَوَصَّيۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيۡهِ إِحۡسَٰنًاۖ حَمَلَتۡهُ أُمُّهُۥ كُرۡهٗا وَوَضَعَتۡهُ
كُرۡهٗاۖ وَحَمۡلُهُۥ وَفِصَٰلُهُۥ ثَلَٰثُونَ شَهۡرًاۚ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُۥ وَبَلَغَ
أَرۡبَعِينَ سَنَةٗ قَالَ رَبِّ أَوۡزِعۡنِيٓ أَنۡ أَشۡكُرَ نِعۡمَتَكَ ٱلَّتِيٓ أَنۡعَمۡتَ
عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَٰلِدَيَّ وَأَنۡ أَعۡمَلَ صَٰلِحٗا تَرۡضَىٰهُ وَأَصۡلِحۡ لِي فِي ذُرِّيَّتِيٓۖ
إِنِّي تُبۡتُ إِلَيۡكَ وَإِنِّي مِنَ ٱلۡمُسۡلِمِينَ ١٥ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ نَتَقَبَّلُ
عَنۡهُمۡ أَحۡسَنَ مَا عَمِلُواْ وَنَتَجَاوَزُ عَن سَيِّـَٔاتِهِمۡ فِيٓ أَصۡحَٰبِ
ٱلۡجَنَّةِۖ وَعۡدَ ٱلصِّدۡقِ ٱلَّذِي كَانُواْ يُوعَدُونَ ١٦ وَٱلَّذِي قَالَ
لِوَٰلِدَيۡهِ أُفّٖ لَّكُمَآ أَتَعِدَانِنِيٓ أَنۡ أُخۡرَجَ وَقَدۡ خَلَتِ ٱلۡقُرُونُ مِن
قَبۡلِي وَهُمَا يَسۡتَغِيثَانِ ٱللَّهَ وَيۡلَكَ ءَامِنۡ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞ فَيَقُولُ
مَا هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٧ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ حَقَّ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقَوۡلُ
فِيٓ أُمَمٖ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِهِم مِّنَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِۖ إِنَّهُمۡ كَانُواْ خَٰسِرِينَ
١٨ وَلِكُلّٖ دَرَجَٰتٞ مِّمَّا عَمِلُواْۖ وَلِيُوَفِّيَهُمۡ أَعۡمَٰلَهُمۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ
١٩ وَيَوۡمَ يُعۡرَضُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ عَلَى ٱلنَّارِ أَذۡهَبۡتُمۡ طَيِّبَٰتِكُمۡ فِي حَيَاتِكُمُ
ٱلدُّنۡيَا وَٱسۡتَمۡتَعۡتُم بِهَا فَٱلۡيَوۡمَ تُجۡزَوۡنَ عَذَابَ ٱلۡهُونِ بِمَا كُنتُمۡ
تَسۡتَكۡبِرُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ وَبِمَا كُنتُمۡ تَفۡسُقُونَ ٢٠

(15) Și Noi i-am poruncit cu putere omului să le arate bunătate părinților săi, fiind binevoitori cu ei, atât în timpul vieții lor, cât și după moartea lor, în cele ce nu contrazic legea islamică. Și mai ales de mama sa, care l-a purtat în pântece cu dureri și l-a născut cu dureri. Perioada sa de sarcină și până la înțărcarea lui sunt treizeci de luni. Iar când ajunge în plină putere de gândire și fizică și împlinește patruzeci de ani, el zice: „Doamne, ajută-mă pe mine ca să-Ți aduc mulțumire pentru binefacerea Ta, cu care Te-ai îndurat de mine și de părinții mei, și ajuta-mă să împlinesc o faptă bună care să-Ți placă și accept-o de la mine! Și fă ca urmașii mei să fie oameni buni! Eu îmi cer iertare de la Tine de păcatele mele, și eu sunt dintre cei ce se conformează supunerii Tale, și sunt supuși poruncilor Tale!”

(16) Aceștia sunt aceia de la care primim ce este mai bun dintre faptele lor cele bune și peste ale căror fapte rele Noi trecem cu vederea, și nu îi pedepsim pentru ele. Și ei vor fi dintre oaspeții Raiului. Această făgăduință care le-a fost făcută lor este o făgăduință adevărată, și ea se va împlini, fără îndoială.

Și atunci când Allah a menționat un exemplu pentru cel ascultător față de părinții săi, pentru a îndemna la ascultarea acestora, a fost menționat și un exemplu al celui neascultător față de aceștia, ca o descurajare pentru neascultare și a spus:

(17) Dar acela care zice către părinților săi: „Vai de voi! Oare îmi făgăduiți că eu voi fi scos viu din mormânt, după moartea mea, după ce au trecut multe veacuri și în ele au murit numeroși oameni, însă niciunul dintre ei nu a fost readus la viața?!” Iar părinții lui caută ajutor de la Allah pentru a-l călăuzi pe fiul lor, zicându-i: „Dacă tu nu crezi în înviere, vei fi pierdut! Așadar, fii cu credință! Cu adevărat, făgăduința lui Allah cu privire la înviere este adevărată și în ea nu există nicio îndoială!” Însă el le va răspunde, din nou negând învierea: „Cele spuse despre înviere nu sunt decât copiate din Cărțile celor de demult și nu sunt decât povești ale acestora, și ele nu au fost trimise de către Allah!”

(18) Aceștia sunt aceia cărora li s-a cuvenit pedeapsa dintre neamurile de djinni și de oameni, și cu adevărat ei sunt cei pierzători; atunci când ei și-au pierdut propriilor lor suflete și neamurile lor prin intrarea în Foc.

(19) Și pentru fiecare dintre aceste două cete, oamenii Raiului și oamenii Iadului, sunt ranguri, în funcție de faptele lor, pentru că rangurile oamenilor Raiului sunt în trepte înalte, iar rangurile oamenilor Iadului sunt în adâncimi joase, pentru ca Allah să-i răsplătească după faptele lor; și ei nu vor fi nedreptățiți în Ziua Judecății, nici prin micșorarea faptelor lor bune, și nici prin sporirea faptelor lor rele.

(20) Și în Ziua când aceia care nu au crezut în Allah și în profetul Său vor fi dați Focului, pentru a fi pedepsiți în el, li se va zice lor, cu mustrare: „Oare ați risipit voi lucrurile voastre bune în viața cea pământească și v-ați bucurat pe plăcerile acesteia?! Însă în această zi voi veți fi răsplătiți cu chinul ce vă va umili și vă va înjosi, datorită semețirii voastre pe pământ, fără dreptate, și datorită ieșirii voastre de sub supunerea față de Allah către necredință și păcătuire!”

Dintre pildele acestor versete:

1 - Evidențierea statutului ascultării părinților în islam, și mai ales al mamei, și avertizarea cu privire la neascultarea acestora.

2 - Evidențierea riscului extinderii întru plăcerile vieții lumești, întrucât acestea sunt cele care te acaparează, depărtându-te de Viața de Apoi.

3 - Evidențierea cruntei avertizări adresate celor trufași și nelegiuiți.

الحزب ٥١

۞ وَٱذۡكُرۡ أَخَا عَادٍ إِذۡ أَنذَرَ قَوۡمَهُۥ بِٱلۡأَحۡقَافِ وَقَدۡ خَلَتِ ٱلنُّذُرُ
مِنۢ بَيۡنِ يَدَيۡهِ وَمِنۡ خَلۡفِهِۦٓ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ
عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ ٢١ قَالُوٓاْ أَجِئۡتَنَا لِتَأۡفِكَنَا عَنۡ ءَالِهَتِنَا فَأۡتِنَا
بِمَا تَعِدُنَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٢٢ قَالَ إِنَّمَا ٱلۡعِلۡمُ عِندَ ٱللَّهِ
وَأُبَلِّغُكُم مَّآ أُرۡسِلۡتُ بِهِۦ وَلَٰكِنِّيٓ أَرَىٰكُمۡ قَوۡمٗا تَجۡهَلُونَ ٢٣ فَلَمَّا
رَأَوۡهُ عَارِضٗا مُّسۡتَقۡبِلَ أَوۡدِيَتِهِمۡ قَالُواْ هَٰذَا عَارِضٞ مُّمۡطِرُنَاۚ
بَلۡ هُوَ مَا ٱسۡتَعۡجَلۡتُم بِهِۦۖ رِيحٞ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٞ ٢٤ تُدَمِّرُ كُلَّ
شَيۡءِۭ بِأَمۡرِ رَبِّهَا فَأَصۡبَحُواْ لَا يُرَىٰٓ إِلَّا مَسَٰكِنُهُمۡۚ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي
ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ٢٥ وَلَقَدۡ مَكَّنَّٰهُمۡ فِيمَآ إِن مَّكَّنَّٰكُمۡ فِيهِ
وَجَعَلۡنَا لَهُمۡ سَمۡعٗا وَأَبۡصَٰرٗا وَأَفۡـِٔدَةٗ فَمَآ أَغۡنَىٰ عَنۡهُمۡ سَمۡعُهُمۡ
وَلَآ أَبۡصَٰرُهُمۡ وَلَآ أَفۡـِٔدَتُهُم مِّن شَيۡءٍ إِذۡ كَانُواْ يَجۡحَدُونَ بِـَٔايَٰتِ
ٱللَّهِ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ٢٦ وَلَقَدۡ أَهۡلَكۡنَا
مَا حَوۡلَكُم مِّنَ ٱلۡقُرَىٰ وَصَرَّفۡنَا ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ٢٧
فَلَوۡلَا نَصَرَهُمُ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ قُرۡبَانًا ءَالِهَةَۢۖ
بَلۡ ضَلُّواْ عَنۡهُمۡۚ وَذَٰلِكَ إِفۡكُهُمۡ وَمَا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ٢٨

21 O, tu, profetule! Adu-ți aminte de Hud, fratele lui ’Ad, atunci când a prevenit neamul său în privința pogorârii asupra lor a unei pedepse de la Allah, în vreme ce ei se aflau în Al-’Ahqaf, în partea de sud a Peninsulei Arabe. Și s-au petrecut prevenitori și mai înainte de Hud și după el – zicând popoarelor lor: „Adorați-L voi numai pe Allah, Unicul, fără a adora pe nimeni altcineva împreună cu El! Eu mă tem pentru voi, o, popor al meu, de chinul unei zile mari, și aceasta este Ziua Judecății!”

22 Poporul său i-a spus lui: „Oare ai venit tu pentru a ne depărta de adorarea idolilor noștri?! Nu ți se cuvine ție aceasta. Și dacă tu ești sincer în privința pedepselor cu care ne amenințí, adu-le asupra noastră.”

23 Le-a zis: „Cu adevărat, știința despre timpul pedepsei se află numai la Allah, și eu nu am cunoștință despre aceasta. Eu sunt doar un profet, vestindu-vă vouă cele cu care am fost trimis la voi, însă văd că voi sunteți un neam de oameni neștiutori în privința celor ce sunt benefice pentru voi și vă delăsați de ele, precum și cu privire la cele ce va sunt nocive vouă, și veniți către ele [și le cautați].”

24 Și când le-a venit lor pedeapsa pe care ei au grăbit-o, și au văzut un nor potrivnic într-o parte a cerului, venind către văile lor, au zis ei: „Acesta ne va aduce nouă o ploaie!” Le-a spus lor Hud: „Lucrurile nu stau așa cum voi credeți că acesta este un nor care vă va aduce ploaia, ci el este pedeapsa pe care voi ați grăbit-o: un vânt în care se află o osândă dureroasă.”

25 Care nimicește tot ceea ce întâlnește în cale, dintre cele pe care i le-a poruncit Allah!” Și au ajuns ei dimineața nimiciți, nemaivăzându-se în urma lor decât locuințele în care ei trăiseră, ca o mărturie pentru sălășluirea lor în ele, mai înainte. Cu această pedeapsă dureroasă Noi răsplătim nelegiuiții ce se încăpățânează în necredința și păcătuirea lor.

26 Și Noi i-am întărit pe oamenii lui Hud cu ceea ce nu v-am întărit pe voi. Și i-am dăruit pe ei cu urechi cu care sa audă, și cu ochi cu care să vadă, și cu inimi cu care să priceapă, însă nici urechile, și nici ochii, și nici inimile lor, nu le-au fost lor de niciun folos, și nu au îndepărtat de la ei pedeapsa lui Allah atunci când le-a venit, pentru ca ei au tăgăduit semnele lui Allah și au căzut asupra lor pedepsele pe care ei le luau în derâdere atunci când profetul lor, Hud, îi avertiza cu privire la ele.

27 O, neam al Meccăi, Noi am nimicit cetățile din jurul vostru și i-am nimicit pe Ad și Thamud și neamul lui Lot și oamenii din Madyan, și le-am tâlcuit lor diverse dovezi și semne, poate că ei se vor întoarce de la necredința lor.

28 Și de ce nu au fost ei ajutați de idolii pe care i-au luat ei drept dumnezei în locul lui Allah, apropiindu-se de ei prin adorare și jertfe?! Însă aceia nu i-au ajutat pe ei în niciun chip, ci i-au părăsit în cele mai grele momente. Și aceasta a fost doar o minciună și o născocire a lor prin care s-au amăgit pe ei înșiși, că acești idoli le-ar putea fi de vreun folos și ar mijloci pentru ei la Allah.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Profeții nu dețin din tainele necunoscutului, decât ceea ce Domnul lor le-a dezvăluit lor.
2 - Amăgirea poporului lui Hud, atunci când ei au socotit pedeapsa ce pogora asupra lor o ploaie binecuvântată, și astfel ei nu și-au cerut iertare înainte de a fi cuprinși de aceasta.
3 - Forța neamului Ad, ce se situase deasupra forței celor din tribul Qurayș, și cu toate acestea, Allah i-a nimicit pe ei. 4 - Iscusit este cel care ia aminte la cele întâmplate altora, în vreme ce ignorant este cel care pricepe doar atunci când răul i se întâmplă lui.

وَإِذۡ صَرَفۡنَآ إِلَيۡكَ نَفَرٗا مِّنَ ٱلۡجِنِّ يَسۡتَمِعُونَ ٱلۡقُرۡءَانَ فَلَمَّا
حَضَرُوهُ قَالُوٓاْ أَنصِتُواْۖ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوۡاْ إِلَىٰ قَوۡمِهِم مُّنذِرِينَ
٢٩ قَالُواْ يَٰقَوۡمَنَآ إِنَّا سَمِعۡنَا كِتَٰبًا أُنزِلَ مِنۢ بَعۡدِ مُوسَىٰ
مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ يَهۡدِيٓ إِلَى ٱلۡحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٖ مُّسۡتَقِيمٖ
٣٠ يَٰقَوۡمَنَآ أَجِيبُواْ دَاعِيَ ٱللَّهِ وَءَامِنُواْ بِهِۦ يَغۡفِرۡ لَكُم مِّن
ذُنُوبِكُمۡ وَيُجِرۡكُم مِّنۡ عَذَابٍ أَلِيمٖ ٣١ وَمَن لَّا يُجِبۡ دَاعِيَ ٱللَّهِ
فَلَيۡسَ بِمُعۡجِزٖ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَيۡسَ لَهُۥ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءُۚ أُوْلَٰٓئِكَ
فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ٣٢ أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّ ٱللَّهَ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضَ وَلَمۡ يَعۡيَ بِخَلۡقِهِنَّ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يُحۡـِۧيَ ٱلۡمَوۡتَىٰۚ بَلَىٰٓ
إِنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٣٣ وَيَوۡمَ يُعۡرَضُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ عَلَى ٱلنَّارِ
أَلَيۡسَ هَٰذَا بِٱلۡحَقِّۖ قَالُواْ بَلَىٰ وَرَبِّنَاۚ قَالَ فَذُوقُواْ ٱلۡعَذَابَ بِمَا
كُنتُمۡ تَكۡفُرُونَ ٣٤ فَٱصۡبِرۡ كَمَا صَبَرَ أُوْلُواْ ٱلۡعَزۡمِ مِنَ ٱلرُّسُلِ
وَلَا تَسۡتَعۡجِل لَّهُمۡۚ كَأَنَّهُمۡ يَوۡمَ يَرَوۡنَ مَا يُوعَدُونَ لَمۡ يَلۡبَثُوٓاْ إِلَّا
سَاعَةٗ مِّن نَّهَارِۭۚ بَلَٰغٞۚ فَهَلۡ يُهۡلَكُ إِلَّا ٱلۡقَوۡمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ٣٥

ترتيبها ٤٧ سُورَةُ مُحَمَّدٍ آياتها ٣٨

29 Și adu-ți aminte, o, tu, profetule, atunci când Noi am abătut către tine o ceată de djinni ca să asculte Coranul pogorât ție. Și când s-au adunat ei să asculte, și-au zis unii altora: „Tăceți voi [și ascultați] pentru a putea să auzim noi!” Iar când profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a terminat de recitat, ei s-au întors la neamul lor prevenindu-i cu privire la pedeapsa lui Allah, dacă ei nu vor crede în acest Coran.

30 Și le-au zis lor: „O, neam al nostru! Noi am auzit o Carte, pe care Allah a pogorât-o după Moise, întărind ceea ce a fost pogorât mai înainte de ea dintre Scripturile pogorâte de la Allah. Această Carte pe care noi am auzit-o călăuzește către Adevăr și către o cale dreaptă, iar aceasta este calea islamului.

31 O, neam al nostru! Răspundeți-i lui Muhammed întru adevărul la care el vă cheamă și credeți în el ca profet de la Domnul său. Și Allah vă va ierta vouă păcatele voastre și vă va apăra pe voi de o osândă dureroasă, ce vă va aștepta dacă nu răspundeți adevărului la care el vă cheamă, și nu credeți că el este un profet de la Domnul lui!”

32 Iar acela care nu va răspunde lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) întru adevărul la care îl cheamă, el nu va avea scăpare de puterea lui Allah pe pământ, și el nu va avea fără de Allah ocrotitori care să-l ferească de pedeapsă. Aceia sunt cei ce se află într-o rătăcire învederată de la adevăr.

33 Oare nu văd acești idolatri ce tăgăduiesc învierea, că Allah, Cel care a creat cerurile și pământul și nu a fost neputincios în facerea lor, în pofida mărimii și lărgimii acestora, este în stare să-i învie pe morți pentru judecată și răsplată?! Ba da, El are puterea de a-i readuce pe ei la viață, căci El este peste toate cu putere, și El nu este în neputință de a-i învia pe morți.

34 Și în Ziua în care necredincioșii vor fi aduși de către Allah în Foc, pentru a fi pedepsiți în el, li se va zice lor, cu mustrare: „Oare nu este această pedeapsă pe care voi o vedeți adevărată?! Sau este o minciună, așa cum spuneați voi în viața lumească?!” Vor zice ei: „Ba da, jurăm pe Domnul nostru că acesta este adevărul!” Și li se va zice lor: „Gustați chinul pentru necredința voastră în Allah!”

35 Așadar, rabdă, o, tu, profetule, tăgăduirea neamului tău, așa cum au răbdat și cei statornici dintre trimiși: Noe, Avraam, Moise și Iisus (pacea fie asupra lor) și nu le grăbi pedeapsa lor. Și în Ziua în care cei mincinoși din neamul tău vor vedea pedeapsa promisă lor în Viața de Apoi, atunci li se va părea lor că nu au rămas în viața lumească decât un ceas dintr-o zi, datorită eternității chinului lor. Acest Coran revelat profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este o vestire și este îndeajuns pentru oameni și djinni. Și nu este nimicit prin pedeapsă decât neamul celor ieșiți de sub supunerea față de Allah, întru necredința și păcătuire.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Dintre bunele maniere se află ascultarea cu atenție a celui care vorbește.

2 - Repeziciunea răspunsului în sensul supunerii a celor călăuziți către adevăr dintre djinni este o modalitate de încurajare a oamenilor în acest sens.

3 - A răspunde chemării adevărului implică graba întru chemarea la acesta.

4 - Răbdarea este un atribut al profeților (pacea fie asupra lor).

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ أَضَلَّ أَعۡمَٰلَهُمۡ ١ وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَءَامَنُواْ بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٖ وَهُوَ ٱلۡحَقُّ مِن
رَّبِّهِمۡ كَفَّرَ عَنۡهُمۡ سَيِّـَٔاتِهِمۡ وَأَصۡلَحَ بَالَهُمۡ ٢ ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
ٱتَّبَعُواْ ٱلۡبَٰطِلَ وَأَنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّبَعُواْ ٱلۡحَقَّ مِن رَّبِّهِمۡۚ كَذَٰلِكَ يَضۡرِبُ
ٱللَّهُ لِلنَّاسِ أَمۡثَٰلَهُمۡ ٣ فَإِذَا لَقِيتُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَضَرۡبَ ٱلرِّقَابِ حَتَّىٰٓ
إِذَآ أَثۡخَنتُمُوهُمۡ فَشُدُّواْ ٱلۡوَثَاقَ فَإِمَّا مَنَّۢا بَعۡدُ وَإِمَّا فِدَآءً حَتَّىٰ تَضَعَ ٱلۡحَرۡبُ
أَوۡزَارَهَاۚ ذَٰلِكَۖ وَلَوۡ يَشَآءُ ٱللَّهُ لَٱنتَصَرَ مِنۡهُمۡ وَلَٰكِن لِّيَبۡلُوَاْ بَعۡضَكُم
بِبَعۡضٖۗ وَٱلَّذِينَ قُتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعۡمَٰلَهُمۡ ٤ سَيَهۡدِيهِمۡ
وَيُصۡلِحُ بَالَهُمۡ ٥ وَيُدۡخِلُهُمُ ٱلۡجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمۡ ٦ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوٓاْ إِن تَنصُرُواْ ٱللَّهَ يَنصُرۡكُمۡ وَيُثَبِّتۡ أَقۡدَامَكُمۡ ٧ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
فَتَعۡسٗا لَّهُمۡ وَأَضَلَّ أَعۡمَٰلَهُمۡ ٨ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ كَرِهُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ
نصف الحزب ٥١ فَأَحۡبَطَ أَعۡمَٰلَهُمۡ ٩ ۞أَفَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ
عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۖ دَمَّرَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡۖ وَلِلۡكَٰفِرِينَ أَمۡثَٰلُهَا ١٠ ذَٰلِكَ
بِأَنَّ ٱللَّهَ مَوۡلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَأَنَّ ٱلۡكَٰفِرِينَ لَا مَوۡلَىٰ لَهُمۡ ١١

Surat Muhammed

Medinită

Dintre pildele acestor versete:

Îndemnarea dreptcredincioșilor la luptă, ca o întărire a lor și descurajare a necredincioșilor.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) Acelora care nu cred în Allah și îi opresc pe oameni de la religia lui Allah, El le va zădărnici faptele. (2) Iar acelora care cred în Allah și săvârșesc fapte bune, și cred în ceea ce i-a fost pogorât de către Allah trimisului Său Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) - și acesta este Adevărul de la Domnul lor, El le va șterge faptele lor cele rele, repedepsindu-i pentru ele, și le va îndrepta situația, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. (3) Răsplata menționată pentru cele două grupuri se datorează faptului că aceia care nu cred în Allah urmează deșertăciunea, iar aceia care cred în Allah și în trimisul Său urmează Adevărul venit de la Domnul lor. Și pentru aceasta, răsplata lor a fost diferită, datorită căii diferite urmate de ei. Așa cum Allah a evidențiat înțelepciunea Sa în cazul acestor două grupuri: primul al dreptcredincioșilor și al doilea al necredincioșilor, tot astfel Allah dă pilde oamenilor, fiecare urmându-l pe cel asemănător lui. (4) O, voi, dreptcredincioșilor! Și când îi întâlniți în luptă pe aceia care nu cred, loviți-le gâturile cu sabiile, și persistați în luptă, până ce sporește numărul celor uciși dintre ei și veți slăbi voi astfel puterea lor. Și dacă a sporit numărul celor uciși, atunci legați-i strașnic în lanțuri pe prizonieri! Iar după ce i-ați luat prizonieri, alegerea vă aparține vouă, în funcție de ceea ce considerați a fi mai benefic – fie îndurarea arătată lor, prin eliberarea lor fără a cere nimic în schimb, fie eliberarea lor contra unei răscumpărări materiale sau de altă natură. Și rămâneți fermi în lupta împotriva lor și menținerea prizonierilor, până ce războiul va lua sfârșit, fie prin acceptarea de către necredincioși a islamului, fie prin încheierea unei convenții. Ceea ce a fost menționat aici dintre încercările pe care dreptcredincioșii le întâmpină din partea necredincioșilor și alternarea zilelor izbândei și ale învingerii, precum și a victoriei unora asupra altora, este o înțelepciune de la Allah, iar de ar voi Allah să îi facă învinși pe necredincioși, fără a vă lupta cu ei, El ar putea să îi învingă pe ei fără de luptă, însă El a prescris lupta pe calea Sa pentru a vă încerca pe voi, unii prin alții și să îi încerce pe cei care vor lupta dintre dreptcredincioși și pe cei care nu vor lupta. Și pentru a-i încerca pe necredincioși pin intermediul dreptcredincioșilor. Căci dacă el va ucide un dreptcredincios, acesta va intra în Rai, iar dacă el va fi ucis de un dreptcredincios, va intra în Iad. Și Allah nu vă lăsa în deșert faptele celor care vor fi uciși pe calea Sa. (5) El îi va călăuzi către urmarea adevărului în viața lor lumească și va îndrepta starea lor. (6) Și îi va face pe ei să intre în Ziua Judecații, în Raiul pe care l-a descris și l-a făcut cunoscut lor în viața lumească, și le-a arătat treptele lor în Viața de Apoi. (7) O, voi cei care credeți în Allah și pliniți ceea ce v-a fost prescris vouă! Dacă voi veți face să triumfe cauza lui Allah, prin susținerea religiei Sale și a profetului Său, și lupta împotriva necredincioșilor, El vă va sprijini pe voi, făcându-vă izbânditori asupra lor, și vă va întări picioarele voastre în confruntarea cu ei. (8) Iar aceia care nu cred în Allah și în trimisul Său, vor avea parte de pierzanie și pieire și Allah va face ca faptele lor să fie în deșert. (9) Această pedeapsă s-a produs pentru că ei au pizmuit ceea ce a pogorât Allah din Coran profetului Său, datorită cuprinderii de către acesta a credinței în Unicitatea lui Allah. Iar Allah a zădărnicit faptele lor, ei fiind astfel pierzători, atât în viața lumească, cât și în Viața de Apoi. (10) Oare nu au purces acești mincinoși prin lume pentru ca să vadă cum a fost sfârșitul celor care au tăgăduit mai înainte de ei? Cu adevărat, ei au avut parte de o pedeapsă dureroasă. Și Allah a prăbușit casele lor asupra lor și i-a nimicit pe ei, și familiile și copiii lor. Și de astfel de pedepse vor avea parte cei care nu cred, indiferent de timpul și locul lor. (11) Cea menționată este pedeapsa pentru cele două grupuri, pentru că Allah este Ocrotitorul celor care cred în El și pentru că necredincioșii nu au parte de niciun ocrotitor.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Abilitatea inamicului de a ucide este cel mai bun mod de a-l supune. 2 - Eliberarea, răscumpărarea, uciderea și sclavia sunt opțiuni pe care islamul le oferă cu privire la prizonierii de război necredincioși, optându-se pentru ceea ce este mai benefic. 3 - Măreția virtuților martiriului pe calea lui Allah. 4 - Suportul oferit de către Allah dreptcredincioșilor este condiționat de suportul oferit de către aceștia religiei Sale.

إِنَّ ٱللَّهَ يُدْخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن
تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ ٱلْأَنْعَٰمُ
وَٱلنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ هِىَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرْيَتِكَ
ٱلَّتِىٓ أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكْنَٰهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن
رَّبِّهِۦ كَمَن زُيِّنَ لَهُۥ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ وَٱتَّبَعُوٓا۟ أَهْوَآءَهُم ﴿١٤﴾ مَّثَلُ ٱلْجَنَّةِ ٱلَّتِى
وُعِدَ ٱلْمُتَّقُونَ ۖ فِيهَآ أَنْهَٰرٌ مِّن مَّآءٍ غَيْرِ ءَاسِنٍ وَأَنْهَٰرٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ
طَعْمُهُۥ وَأَنْهَٰرٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشَّٰرِبِينَ وَأَنْهَٰرٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى ۖ وَلَهُمْ
فِيهَا مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ ۖ كَمَنْ هُوَ خَٰلِدٌ فِى ٱلنَّارِ وَسُقُوا۟
مَآءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَآءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰٓ إِذَا
خَرَجُوا۟ مِنْ عِندِكَ قَالُوا۟ لِلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ مَاذَا قَالَ ءَانِفًا ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ
ٱلَّذِينَ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَٱتَّبَعُوٓا۟ أَهْوَآءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَٱلَّذِينَ ٱهْتَدَوْا۟
زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَىٰهُمْ تَقْوَىٰهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا ٱلسَّاعَةَ
أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً ۖ فَقَدْ جَآءَ أَشْرَاطُهَا ۚ فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَآءَتْهُمْ
ذِكْرَىٰهُمْ ﴿١٨﴾ فَٱعْلَمْ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ وَٱسْتَغْفِرْ لِذَنۢبِكَ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ ۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَىٰكُمْ ﴿١٩﴾

(12) Pe aceia care cred în El și în profetul Său și săvârșesc fapte bune, Allah îi face să intre în grădini cu palate și arbori pe sub care curg pâraie. În vreme ce aceia care nu cred în Allah și în profetul Său, se vor bucura în viața lumească prin împlinirea poftelor lor și vor mânca așa cum mănâncă dobitoacele, fără a avea vreo altă grijă decât umplerea burților lor și satisfacerea dorințelor lor, în vreme ce în Ziua Judecății, lăcașul lor va fi Focul și în el se vor adăposti.
(13) Și câte cetăți dintre popoarele de demult, mult mai puternice și mult mai bogate și numeroase decât cetatea Meccăi, al cărei neam te-a alungat pe tine, le-am făcut Noi să piară, atunci când au mințit în privința profeților lor. Și ei nu au avut niciun ajutor, care să îi ferească de pedeapsă atunci când s-a abătut asupra lor. Așadar, nu ne este nouă imposibilă nimicirea neamului Meccăi, dacă Noi vom voi aceasta.
(14) Oare acela care are semne evidențiatoare și o dovadă limpede de la Domnul său și Îl adoră pe Acesta cu înțelepciune, este asemenea aceluia căruia Șeitan i-a înfrumusețat fapta sa rea și a urmat celor spre care îl îndreaptă poftele sale, întru adorarea idolilor, comiterea de păcate și tăgăduirea profeților?
(15) [Aceasta este] descrierea Raiului care le-a fost făgăduit celor cu frică de Allah și care se pun la adăpost de pedeapsa Sa prin plinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale: în el sunt râuri cu apă bună, care nu și-a schimbat mirosul, și nici gustul datorită vremii sale îndelungate, și în el sunt râuri cu lapte al cărui gust nu se strică, și în ea sunt râuri de vin, plăcute celor ce beau și râuri de miere limpede, fără nicio impuritate. Și ei vor avea în el din toate felurile de roduri, așa după cum poftesc. Și peste toate acestea ei se vor bucura de la Allah de iertarea păcatelor lor, fără a-i pedepsi pentru ele. Oare este cel răsplătit astfel asemenea celui care va sălășlui în Foc și nu va ieși din el niciodată, și li se va da lor să bea o apă clocotită, care le va mărunți intestinele datorită fierbințelii ei?!
(16) Și printre ipocriți, o, tu, profetule, sunt unii care te aud pe tine, fără de ascultare, ci, dimpotrivă, împotrivindu-se, și imediat ce ies de la tine ei le zic acelora cărora li s-a dăruit cunoașterea: „Ce a vrut el să spună prin vorbele lui puțin mai înainte?” ca o formă de ignoranță și respingere din partea lor. Aceștia sunt cei cărora Allah le-a pecetluit inimile, și binele nu [mai] ajunge la ele, și care au urmat poftelor lor, iar acestea i-a făcut orbi de la vederea adevărului.
(17) Celor care au fost călăuziți către calea cea dreaptă și au urmat cele cu care a venit profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Domnul lor le sporește călăuzirea și succesul întru bună-cuviință și îi îndrumă pe ei către faptele care îi feresc de Foc.
(18) Și oare așteaptă necredincioșii altceva decât venirea, dintr-o dată a Ceasului, fără ca ei să aibă vreo cunoștință despre acesta mai înainte?! Semnele lui au și venit, și dintre acestea și trimiterea profetului Său (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și despicarea lunii! Și cum să mai fie îndemnați ei, când Ceasul se va fi abătut deja asupra lor?
(19) Așadar, să știi cu convingere, o, profetule, că nu există alt dumnezeu adorat întru dreptate în afară de Allah și cere-i iertare Lui pentru păcatele tale și cere iertare de la El și pentru păcatele dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor! Și Allah cunoaște cele cărora voi le dați curs de-a lungul zilelor voastre, precum și odihna voastră [și stabilitatea voastră] din timpul nopții, și nimic din acestea nu îi rămân ascunse Lui.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Limitarea preocupării necredincioșilor la desfătarea lor în viața lumească, printr-o plăcere efemera și trecătoare. 2 - Contrastul dintre recompensa dreptcredincioșilor și răsplata necredincioșilor evidențiază diferența imensa dintre aceștia; astfel încât cel cu minte va alege să fie dreptcredincios, iar cel nechibzuit va alege să fie necredincios. 3 - Evidențierea comportamentului neadecvat al ipocriților cu profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). 4 - Cunoașterea precede vorba și fapta.

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَوۡلَا نُزِّلَتۡ سُورَةٞۖ فَإِذَآ أُنزِلَتۡ سُورَةٞ
مُّحۡكَمَةٞ وَذُكِرَ فِيهَا ٱلۡقِتَالُ رَأَيۡتَ ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ
يَنظُرُونَ إِلَيۡكَ نَظَرَ ٱلۡمَغۡشِيِّ عَلَيۡهِ مِنَ ٱلۡمَوۡتِۖ فَأَوۡلَىٰ لَهُمۡ
٢٠ طَاعَةٞ وَقَوۡلٞ مَّعۡرُوفٞۚ فَإِذَا عَزَمَ ٱلۡأَمۡرُ فَلَوۡ صَدَقُواْ ٱللَّهَ
لَكَانَ خَيۡرٗا لَّهُمۡ ٢١ فَهَلۡ عَسَيۡتُمۡ إِن تَوَلَّيۡتُمۡ أَن تُفۡسِدُواْ
فِي ٱلۡأَرۡضِ وَتُقَطِّعُوٓاْ أَرۡحَامَكُمۡ ٢٢ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَعَنَهُمُ
ٱللَّهُ فَأَصَمَّهُمۡ وَأَعۡمَىٰٓ أَبۡصَٰرَهُمۡ ٢٣ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلۡقُرۡءَانَ
أَمۡ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقۡفَالُهَآ ٢٤ إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱرۡتَدُّواْ عَلَىٰٓ أَدۡبَٰرِهِم
مِّنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلۡهُدَى ٱلشَّيۡطَٰنُ سَوَّلَ لَهُمۡ وَأَمۡلَىٰ
لَهُمۡ ٢٥ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَالُواْ لِلَّذِينَ كَرِهُواْ مَا نَزَّلَ ٱللَّهُ
سَنُطِيعُكُمۡ فِي بَعۡضِ ٱلۡأَمۡرِۖ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ إِسۡرَارَهُمۡ ٢٦
فَكَيۡفَ إِذَا تَوَفَّتۡهُمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَضۡرِبُونَ وُجُوهَهُمۡ
وَأَدۡبَٰرَهُمۡ ٢٧ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ ٱتَّبَعُواْ مَآ أَسۡخَطَ ٱللَّهَ
وَكَرِهُواْ رِضۡوَٰنَهُۥ فَأَحۡبَطَ أَعۡمَٰلَهُمۡ ٢٨ أَمۡ حَسِبَ
ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَن لَّن يُخۡرِجَ ٱللَّهُ أَضۡغَٰنَهُمۡ ٢٩

(20) Aceia care cred în Allah zic, dorindu-se să pogoare asupra profetului Său o regulă care sa cuprindă reglementările cu privire la luptă: „Dacă ar trimite Allah o sură în care să fie menționate reglementările cu privire la luptă!” Însă atunci când este revelată o sură limpede, în menționările și reglementările ei cu privire la aceasta, îi vezi tu, o, profetule, pe fățarnicii care au o boală în inimile lor, privind spre tine cu privirea aceluia care este copleșit de groază și teamă. Însă Allah le promite lor o pedeapsă care îi va ajunge și care este aproape, datorită retragerii lor din luptă, de teama acesteia.

(21) A arata ascultare față de Allah și a spune o vorbă cuviincioasă, în care nu se află nicio răutate, este mai bine pentru voi. Însă atunci când lupta a fost hotărâtă și definitivă, atunci, dacă ar fi sinceri în credința lor față de Allah și în supunerea lor față de El, aceasta ar fi mai bine pentru ei decât ipocrizia și nesupunerea arătată față de poruncile lui Allah.

(22) Și cel mai probabil este că dacă voi vă veți întoarce, delăsându-vă de credință și de supunerea față de Allah, veți răspândi voi necredința și păcătuirea și veți rupe legăturile voastre de rudenie, așa cum făceați voi în perioada ignoranței.

(23) Cei care sunt caracterizați de facerea stricăciunii pe pământ și ruperea legăturilor de rudenie sunt cei pe care Allah i-a îndepărtat de sub îndurarea Sa și le-a acoperit urechile de la auzirea adevărului cu acceptare și supunere, și a făcut oarbe vederile lor de la vederea adevărului cu luare aminte.

(24) Oare nu cugetă acești tăgăduitori la Coran, și nu contemplează ei?! Și dacă ar contempla asupra lui, acesta i-ar îndruma pe ei către tot ceea ce este bun și i-ar depărta de tot ceea ce este rău. Sau oare peste inimile lor sunt lacăte care au fost închise cu putere; și astfel nu ajung la ele propovăduirea și nici nu le este de folos îndemnarea?!

(25) Cu adevărat, aceia care s-au delăsat de credință, întorcându-se la necredință și fățărnicie, după ce le-a fost adusă lor o dovadă și li s-a arătat lor cu limpezime sinceritatea profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), sunt cei cărora Șeitan le-a înfrumusețat necredința și fățărnicia și le-a facilitat-o lor, și i-a amăgit pe ei.

(26) Aceasta rătăcire de care ei au avut parte este pentru că ei le-au spus în taină politeiștilor care pizmuiesc revelația pe care Allah a trimis-o profetului Său: „Noi vom da ascultare la o parte din poruncile voastre, precum neparticiparea la luptă pe calea lui Allah! „Însă Allah cunoaște ceea ce ei tăinuiesc și ascund și nimic nu îi rămâne Lui ascuns, și îi face cunoscut ceea ce El voiește din acestea profetului Său (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). (27) Și ce crezi tu despre pedeapsa lor și situația atroce în care se vor afla, atunci când Îngerii însărcinați cu aceasta le vor lua sufletele, lovindu-i peste fețele și peste spatele lor, cu vergele de fier.

(28) Aceasta este pedeapsa lor pentru că ei urmează toate cele ce Îl mâniază pe Allah și pe trimisul Său și pizmuiesc ceea ce îi apropie de Domnul lor și le aduce mulțumirea Lui, precum credința în Allah și urmarea profetului Său, și au devenit astfel zadarnice faptele lor.

(29) Oare își închipuie ipocriții care au boală în inimile lor, că Allah nu va scoate la iveală ura lor ascunsă și nu o va face vădită?! Aceasta va fi vădită prin încercarea cu necazuri, pentru a se diferenția cel sincer întru credință de cel mincinos și pentru a fi arătat cel dreptcredincios și a fi dat în vileag cel fățarnic.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Impunerea luptei pe cale lui Allah îi scoate în evidență pe cei fățarnici din rândurile dreptcredincioșilor. 2 - Importanța contemplării [și priceperii] Cărții lui Allah și pericolul respingerii acesteia. 3 - Stricăciunea pe pământ și ruperea legăturilor cu rudele de sânge sunt dintre motivele lipsei călăuzirii și ale depărtării de îndurarea lui Allah.

وَلَوۡ نَشَآءُ لَأَرَيۡنَٰكَهُمۡ فَلَعَرَفۡتَهُم بِسِيمَٰهُمۡۚ وَلَتَعۡرِفَنَّهُمۡ فِي
لَحۡنِ ٱلۡقَوۡلِۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ أَعۡمَٰلَكُمۡ ٣٠ وَلَنَبۡلُوَنَّكُمۡ حَتَّىٰ نَعۡلَمَ
ٱلۡمُجَٰهِدِينَ مِنكُمۡ وَٱلصَّٰبِرِينَ وَنَبۡلُوَاْ أَخۡبَارَكُمۡ ٣١ إِنَّ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَشَآقُّواْ ٱلرَّسُولَ مِنۢ بَعۡدِ
مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلۡهُدَىٰ لَن يَضُرُّواْ ٱللَّهَ شَيۡـٔٗا وَسَيُحۡبِطُ أَعۡمَٰلَهُمۡ
٣٢ ۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ
وَلَا تُبۡطِلُوٓاْ أَعۡمَٰلَكُمۡ ٣٣ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ
ٱللَّهِ ثُمَّ مَاتُواْ وَهُمۡ كُفَّارٞ فَلَن يَغۡفِرَ ٱللَّهُ لَهُمۡ ٣٤ فَلَا تَهِنُواْ
وَتَدۡعُوٓاْ إِلَى ٱلسَّلۡمِ وَأَنتُمُ ٱلۡأَعۡلَوۡنَ وَٱللَّهُ مَعَكُمۡ وَلَن يَتِرَكُمۡ
أَعۡمَٰلَكُمۡ ٣٥ إِنَّمَا ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا لَعِبٞ وَلَهۡوٞۚ وَإِن تُؤۡمِنُواْ وَتَتَّقُواْ
يُؤۡتِكُمۡ أُجُورَكُمۡ وَلَا يَسۡـَٔلۡكُمۡ أَمۡوَٰلَكُمۡ ٣٦ إِن يَسۡـَٔلۡكُمُوهَا
فَيُحۡفِكُمۡ تَبۡخَلُواْ وَيُخۡرِجۡ أَضۡغَٰنَكُمۡ ٣٧ هَٰٓأَنتُمۡ هَٰٓؤُلَآءِ
تُدۡعَوۡنَ لِتُنفِقُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ فَمِنكُم مَّن يَبۡخَلُۖ وَمَن يَبۡخَلۡ
فَإِنَّمَا يَبۡخَلُ عَن نَّفۡسِهِۦۚ وَٱللَّهُ ٱلۡغَنِيُّ وَأَنتُمُ ٱلۡفُقَرَآءُۚ وَإِن
تَتَوَلَّوۡاْ يَسۡتَبۡدِلۡ قَوۡمًا غَيۡرَكُمۡ ثُمَّ لَا يَكُونُوٓاْ أَمۡثَٰلَكُم ٣٨

30 Și dacă Noi am voi, o, profetule, să ți-i facem cunoscuți ție pe cei fățarnici, ți i-am face cunoscuți și i-ai recunoaște tu pe ei după semnele lor. Însă tu o să-i cunoști după felul vorbei lor. Iar Allah cunoaște faptele voastre, și nimic din acestea nu îi rămâne Lui ascuns, și vă va răsplăti pentru ele.
31 Și vă vom încerca pe voi, o, dreptcredincioșilor, prin luptă, și confruntarea inamicilor, și ucidere, până ce îi vom cunoaște pe aceia dintre voi care luptă pe calea lui Allah, precum și pe cei statornici în lupta împotriva inamicilor. Și vă vom încerca și-l vom cunoaște astfel pe cel sincer și pe cel mincinos dintre voi.
32 Cu adevărat, aceia care nu cred în Allah și în trimisul Său, și se opresc pe ei înșiși, precum și pe alții de la calea lui Allah, și nu au fost supuși profetului Său și se împotrivesc acestuia, după ce li s-a arătat lor limpede că el este un profet; aceștia nu-i vor pricinui lui Allah niciun rău, ci ei își vor face rău doar lor înșile, iar Allah le va zădărnici faptele lor.
33 O, voi cei care credeți în Allah și pliniți ceea ce El v-a prescris! Fiți cu ascultare față de Allah și fiți cu ascultare față de trimis, prin plinirea celor la care vă îndeamnă și ferirea de cele de la care opresc și nu faceți ca faptele voastre să fie în deșert, prin necredință și fățărnicie!
34 Cu adevărat, acelora care nu cred în Allah și se împiedică pe ei înșiși, precum și pe alții, de la calea lui Allah, iar apoi mor necredincioși, înainte de a se căi, Allah nu le va ierta lor păcatele acoperindu-le, ci îi va pedepsi pentru ele, și îi va pătrunde în Focul în care vor sălășlui veșnic.
35 Nu slăbiți, o, voi, dreptcredincioșilor, în confruntarea cu dușmanul vostru, și nu chemați la pace, înainte ca ei să cheme la aceasta, în vreme ce voi sunteți deasupra lor, căci Allah este alături de voi, suportându-vă și ajutându-va, și nu vă va scădea nimic din răsplata faptelor voastre, ci vă va spori din Harul și binecuvântările Lui!
36 Cu adevărat, viața pământească nu este decât joacă și glumă. Așadar, cel cu minte să nu se preocupe de aceasta în defavoarea plinirii pentru Viața sa de Apoi. Și de veți crede voi în Allah și în trimisul Său și veți fi cu frică de Allah [și vă veți pune la adăpost de pedeapsa Sa], prin plinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale, El vă va dărui în mod complet răsplata pentru faptele voastre, fără a vă lipsi nimic din ea, și El nu vă va cere vouă toate bunurile [și averile] voastre, ci doar cota obligatorie [a fi plătită din acestea] pentru danie.
37 Și dacă El v-ar cere bunurile voastre în totalitatea lor, și v-ar stânjeni pe voi prin cererea lor, voi ați fi zgârciți în privința lor, și astfel El ar scoate la iveală neplăcerea pentru dăruirea pe calea lui Allah aflata în inimile voastre. De aceea, El nu v-a cerut vouă dăruirea acestora [în totalitatea lor], sub formă de bunăvoință arătată față de voi.
38 Iată că voi sunteți chemați să cheltuiți o parte din bunurile voastre pe calea lui Allah, și Allah nu vă cere vouă cheltuirea bunurilor voastre în totalitatea lor. Și unii dintre voi opresc de la dăruirea pe calea lui Allah, zgârcindu-se; iar acela care este zgârcit în privința unei părți din averea sa, în realitate, el nu este zgârcit decât numai spre paguba sa, prin privarea sa de răsplata dăruirii. Allah este îndeajuns pentru Sine, și nu are nevoie de cheltuiala voastră, în vreme ce voi sunteți cei săraci și în nevoie de El. Iar de vă veți întoarce de la islam la necredință, El vă va nimici și vă va înlocui cu un alt neam de oameni, care nu vor fi asemenea vouă, ci supuși și ascultători față de Allah.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Ascunzișurile și răutatea ipocriților este vădită în mimica feței lor și în modalitatea lor de a vorbi. 2 - Încercarea este o rânduială divină, în sensul diferențierii dreptcredincioșilor de cei ipocriți. 3 - Susținerea oferită de către Allah supușilor Săi dreptcredincioși, prin ajutor și suport.
4 - O formă de bunăvoință și îndurare arătată de către Allah supușilor Săi este și aceea că El nu le pretinde acestora cheltuirea în întregime a averii lor pe calea lui Allah.

سُورَةُ الفَتۡحِ

ترتيبها ٤٨ — آياتها ٢٩

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحۡنَا لَكَ فَتۡحٗا مُّبِينٗا ١ لِّيَغۡفِرَ لَكَ ٱللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنۢبِكَ
وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعۡمَتَهُۥ عَلَيۡكَ وَيَهۡدِيَكَ صِرَٰطٗا مُّسۡتَقِيمٗا ٢
وَيَنصُرَكَ ٱللَّهُ نَصۡرًا عَزِيزًا ٣ هُوَ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ ٱلسَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
ٱلۡمُؤۡمِنِينَ لِيَزۡدَادُوٓاْ إِيمَٰنٗا مَّعَ إِيمَٰنِهِمۡۗ وَلِلَّهِ جُنُودُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمٗا ٤ لِّيُدۡخِلَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ
جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنۡهُمۡ
سَيِّـَٔاتِهِمۡۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عِندَ ٱللَّهِ فَوۡزًا عَظِيمٗا ٥ وَيُعَذِّبَ
ٱلۡمُنَٰفِقِينَ وَٱلۡمُنَٰفِقَٰتِ وَٱلۡمُشۡرِكِينَ وَٱلۡمُشۡرِكَٰتِ ٱلظَّآنِّينَ
بِٱللَّهِ ظَنَّ ٱلسَّوۡءِۚ عَلَيۡهِمۡ دَآئِرَةُ ٱلسَّوۡءِۖ وَغَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡ
وَلَعَنَهُمۡ وَأَعَدَّ لَهُمۡ جَهَنَّمَۖ وَسَآءَتۡ مَصِيرٗا ٦ وَلِلَّهِ جُنُودُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ٧ إِنَّآ
أَرۡسَلۡنَٰكَ شَٰهِدٗا وَمُبَشِّرٗا وَنَذِيرٗا ٨ لِّتُؤۡمِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ
وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُۚ وَتُسَبِّحُوهُ بُكۡرَةٗ وَأَصِيلًا ٩

Surat Al-Fath

Medinită

Dintre obiectivele acestui capitol:

Menționarea legământului divin în privința garantării cuceririi și întăririi oferite profetului Său și dreptcredincioșilor cei sinceri întru izbândirea religiei.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

1 O, tu, profetule! Cu adevărat, Noi ți-am dat ție o biruință învederată, prin tratatul de la Hudaibia.

2 Pentru ca Allah să-ți ierte ție greșelile ce s-au petrecut înainte de această cucerire, precum și cele de după aceasta, și să împlinească binefacerea Sa asupra ta izbânda religiei Sale, și să te călăuzească pe un drum drept, fără nicio cotitură, și aceasta este calea cea dreaptă a islamului.

3 Și pentru ca Allah să te facă izbânditor asupra dușmanilor tăi într-o manieră măreață, căreia nimeni nu i se poate opune.

4 Allah este Cel care a trimis stabilitatea și liniștea în inimile dreptcredincioșilor, pentru a spori credința lor cu credință - și ale lui Allah, Unicul, sunt oștirile din ceruri și de pre pământ; și El susține, prin intermediul acestora, pe acela pe care El voiește dintre supușii Săi. Iar Allah este Atoateștiutor și Înțelept în privința victoriei și a sprijinului oferit.

5 Pentru a-i face pe cei care cred în Allah și în trimisul Său și pe dreptcredincioase să intre în grădini cu palate și arbori pe sub care curg pâraie, și pentru a le șterge lor păcatele lor și a nu-i pedepsi pentru ele. Iar obținerea a ceea ce este dorit, și anume Paradisul, și depărtarea de ceea ce este înfricoșător, și anume socotirea pentru faptele rele, este o izbândă măreață la Allah, care nu poate fi egalată de nicio altă izbândă.

6 Și pentru ca să-i chinuiască pe cei fățarnici și pe cele fățarnice, precum și pe politeiștii și pe politeistele care cred că Allah nu va face izbânditoare religia Sa și nici nu va înălța Cuvântul Său. Astfel, vor fi ei împresurați de pedeapsa și Allah se va mânia împotriva lor, datorită necredinței lor și a presupunerilor lor rele, și îi va exclude pe ei de sub îndurarea Sa. Și El le-a pregătit acestora în Viața de Apoi Gheena în care vor intra și în ea vor rămâne veșnic. Și ce rea soartă este Gheena la care ei vor fi întorși!

7 Ale lui Allah sunt oștirile din ceruri și de pre pământ și El îl sprijină prin acestea pe acela pe care El voiește dintre supușii Săi, iar Allah este Puternic și nu poate fi de nimeni învins, și El este Înțelept în creația, hotărârea și orânduirea Sa.

8 O, tu, profetule! Cu adevărat, Noi te-am trimis ca martor, pentru a depune mărturie pentru națiunea ta în Ziua Judecății, și ca un vestitor de bine pentru dreptcredincioși cu privire la victoria și întărirea promisă lor în viață lumească, precum și cu privire la binecuvântările pregătite pentru ei în Viața de Apoi, și ca prevenitor pentru necredincioși în privința înjosirii și înfrângerii lor în viața lumească prin mâinile dreptcredincioșilor și a pedepsei dureroase care îi așteaptă și pe care le-a pregătit-o Allah în Viața de Apoi.

9 Pentru ca voi să credeți în Allah și în trimisul Său și pentru ca să-l onorați și să-l sprijiniți pe Profet și să-L preamăriți pe Allah la începutul și la sfârșitul zilei.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Tratatul de la Hudaibia este o cucerire măreață pentru islam și musulmani. 2 - Liniștea sufletească este unul dintre semnele credinței, care are ca și repercusiune îndepărtarea neliniștii și persistența pe calea cea dreaptă.
3 - Riscul gândirii negative despre Allah, căci Allah le dă oamenilor cele pe care ei le gândesc despre El, Preaslăvitul.
4 - Obligativitatea elogierii și onorarii profetului lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ ٱللَّهَ يَدُ ٱللَّهِ فَوْقَ
أَيْدِيهِمْۚ فَمَن نَّكَثَ فَإِنَّمَا يَنكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِۦۖ وَمَنْ أَوْفَىٰ
بِمَا عَٰهَدَ عَلَيْهُ ٱللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ١٠ سَيَقُولُ
لَكَ ٱلْمُخَلَّفُونَ مِنَ ٱلْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَآ أَمْوَٰلُنَا وَأَهْلُونَا
فَٱسْتَغْفِرْ لَنَاۚ يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِم مَّا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْۚ قُلْ
فَمَن يَمْلِكُ لَكُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ
نَفْعَۢاۚ بَلْ كَانَ ٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ١١ بَلْ ظَنَنتُمْ أَن لَّن
يَنقَلِبَ ٱلرَّسُولُ وَٱلْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰٓ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي
قُلُوبِكُمْ وَظَنَنتُمْ ظَنَّ ٱلسَّوْءِ وَكُنتُمْ قَوْمًۢا بُورًا ١٢ وَمَن لَّمْ يُؤْمِنۢ
بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ فَإِنَّآ أَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ سَعِيرًا ١٣ وَلِلَّهِ مُلْكُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِۚ يَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُۚ
وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ١٤ سَيَقُولُ ٱلْمُخَلَّفُونَ إِذَا
ٱنطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْۖ يُرِيدُونَ
أَن يُبَدِّلُوا۟ كَلَٰمَ ٱللَّهِۚ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ قَالَ ٱللَّهُ مِن قَبْلُۖ
فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَاۚ بَلْ كَانُوا۟ لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ١٥

(10) O, tu, profetule! Cei care fac jurământ de credință față de tine, convenția Ar-Raduan, convenind asupra luptei împotriva politeiștilor din neamul Meccăi, fac jurământ de credință față de Allah, pentru că El este Cel care le-a poruncit lor lupta împotriva politeiștilor și El este Cel care îi va răsplăti pentru aceasta. Mâna lui Allah este deasupra mâinilor lor întru legarea legământului. Și El este Cel ce îi vede pe ei și nimic nu îi rămâne Lui ascuns. Iar acela care calcă jurământul făcut, și nu plinește cele în privința cărora s-a legat față de Allah întru susținerea religiei Sale, cu adevărat încălcarea jurământului său nu vine decât în defavoarea sa, căci Allah nu este afectat în niciun fel de aceasta. Iar acela care-și ține legământul făcut lui Allah întru susținerea religiei Sale, acestuia îi va fi dăruită o răsplată măreață în Paradis. (11) O, tu, profetule! Aceia dintre arabii beduini pe care Allah i-a făcut să rămână în urmă în călătoria ta către Mecca îți vor spune, dacă îi vei mustra: „Am fost ocupați cu averile noastre şi cu familiile noastre, și de aceea am întârziat în urmarea ta. Așadar roagă-te la Allah pentru iertarea păcatelor noastre!” Ei rostesc cu gurile lor ceea ce nu este în inimile lor, invocând cererea de iertare a profetului pentru ei (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), în vreme ce ei [de fapt] nu se căiesc pentru păcatele lor. Spune-le lor: „Nimeni nu deține nicio putere împotriva voastră la Allah, dacă El vă voieşte vouă un bine sau dacă vă voieşte vouă vreun rău. Ci Allah este Bineştiutor a ceea ce faceți voi și nimic din acestea nu îi rămâne Lui ascuns, indiferent de cât de mult le-ați ascunde. (12) Nu preocuparea voastră de îngrijirea averilor voastre și copiilor voştri este motivul pentru care voi nu ați purces împreună cu el, ci voi v-ați închipuit că trimisul şi companionii săi vor fi, cu toții, nimiciți, și nu se vor mai întoarce nicicând la familiile lor în Medina. Iar acest gând a fost împodobit de către Șeitan în inimile voastre și ați nutrit voi gând rău despre Domnul vostru, că El nu îl va face izbânditor pe profetul Său și ați fost un neam pierdut, datorită celor pe care le-ați plinit întru gândirea rea cu privire la Allah și nesupunerea arătată față de profetul Său.” (13) Iar acela care nu crede în Allah și în trimisul Său este necredincios, și Noi am pregătit în Ziua Judecății un foc întețit în care vor fi pedepsiți cei care nu cred în Allah. (14) A lui Allah, Unicul, este împărăția cerurilor şi a pământului. El iartă cui voieşte El şi dintre robii Săi și îl face pe el să pătrundă în Paradis, prin îndurarea Sa, și îl pedepsește pe acela pe care El voieşte dintre supușii Săi, în virtutea dreptății Sale. Și Allah este Iertător al păcatelor celor care se căiesc dintre supușii Săi, și Îndurător față de ei. (15) Cei pe care Allah i-a făcut să rămână în urmă vor zice atunci când voi purcedeți, o, voi, dreptcredincioșilor, să luați prăzile de la Khayber, pe care Allah vi le-a promis vouă după tratatul de la Hudaibia: „Lăsați-ne să venim împreună cu voi pentru a avea și noi o parte din ele!” Ei vor ca prin această cerință a lor să schimbe promisiunea lui Allah făcută dreptcredincioșilor după tratatul de la Hudaibia de a le dărui numai lor prăzile de la Khayber. Spune-le lor, o, tu, profetule: „Voi nu ne veți urma pe noi către aceste prăzi! Căci, aşa cum ne-a vestit nouă Allah mai înainte, prăzile de la Khayber sunt destinate doar celor care au luat parte la Hudaibia!” Dar ei vor zice: „Oprirea noastră de a vă urma la Khaiber nu este o poruncă de la Allah, ci se datorează doar pizmuirii voastre!” Însă lucrurile nu stau așa cum pretind cei ce au rămas în urma profetului [neînsoțindu-l în purcederea sa la luptă], ci ei nu înțeleg din poruncile și interdicțiile lui Allah decât prea puțin și pentru aceasta au căzut în nesupunere față de El.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Statutul legământului de la Ar-Riduan este măreț la Allah, și oamenii acestuia sunt dintre cei mai buni de pe fața pământului. 2 - Gândurile rele cu privire la Allah sunt unul dintre motivele căderii în păcat și pot conduce către necredință. 3 - Cei a căror credință este slabă sunt puțini în situațiile limită însă mulți atunci când se împarte o răsplată.

قُل لِّلۡمُخَلَّفِينَ مِنَ ٱلۡأَعۡرَابِ سَتُدۡعَوۡنَ إِلَىٰ قَوۡمٍ أُوْلِي بَأۡسٖ شَدِيدٖ
تُقَٰتِلُونَهُمۡ أَوۡ يُسۡلِمُونَۖ فَإِن تُطِيعُواْ يُؤۡتِكُمُ ٱللَّهُ أَجۡرًا حَسَنٗاۖ
وَإِن تَتَوَلَّوۡاْ كَمَا تَوَلَّيۡتُم مِّن قَبۡلُ يُعَذِّبۡكُمۡ عَذَابًا أَلِيمٗا ١٦ لَّيۡسَ
عَلَى ٱلۡأَعۡمَىٰ حَرَجٞ وَلَا عَلَى ٱلۡأَعۡرَجِ حَرَجٞ وَلَا عَلَى ٱلۡمَرِيضِ حَرَجٞۗ
وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ يُدۡخِلۡهُ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا
الحِزْب ٥٢ ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ وَمَن يَتَوَلَّ يُعَذِّبۡهُ عَذَابًا أَلِيمٗا ١٧ ۞ لَّقَدۡ رَضِيَ ٱللَّهُ
عَنِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ إِذۡ يُبَايِعُونَكَ تَحۡتَ ٱلشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي
قُلُوبِهِمۡ فَأَنزَلَ ٱلسَّكِينَةَ عَلَيۡهِمۡ وَأَثَٰبَهُمۡ فَتۡحٗا قَرِيبٗا ١٨ وَمَغَانِمَ
كَثِيرَةٗ يَأۡخُذُونَهَاۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمٗا ١٩ وَعَدَكُمُ ٱللَّهُ
مَغَانِمَ كَثِيرَةٗ تَأۡخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمۡ هَٰذِهِۦ وَكَفَّ أَيۡدِيَ
ٱلنَّاسِ عَنكُمۡ وَلِتَكُونَ ءَايَةٗ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ وَيَهۡدِيَكُمۡ صِرَٰطٗا
مُّسۡتَقِيمٗا ٢٠ وَأُخۡرَىٰ لَمۡ تَقۡدِرُواْ عَلَيۡهَا قَدۡ أَحَاطَ ٱللَّهُ بِهَاۚ
وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٗا ٢١ وَلَوۡ قَٰتَلَكُمُ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ لَوَلَّوُاْ ٱلۡأَدۡبَٰرَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيّٗا وَلَا نَصِيرٗا ٢٢ سُنَّةَ
ٱللَّهِ ٱلَّتِي قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلُۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ ٱللَّهِ تَبۡدِيلٗا ٢٣

(16) O, tu, profetule! Spune-le arabilor beduini care au rămas în urmă în călătoria ta către Mecca, încercându-i pe ei: „Voi veți fi chemați la lupta împotriva unui neam de oameni cu mare putere de luptă, și vă veți lupta cu ei pe calea lui Allah sau ei vor accepta islamul fără de luptă. Şi dacă voi veți arăta ascultare față de Allah întru plinirea celor la care vă cheamă, El vă va da o răsplată bună, în Paradis. Iar dacă vă veți întoarce de la supunerea față de El, așa cum v-ați întors și mai înainte de la însoțirea profetului la Mecca, El vă va pedepsi pe voi cu un chin dureros!”
(17) Pentru cei care au un motiv întemeiat, precum cel orb, sau cel șchiop sau cel bolnav, nu este niciun păcat dacă nu a participat la luptă pe calea lui Allah. Însă pe acela care ascultă de Allah și ascultă de trimisul Său îl va face să intre în grădini cu palate și arbori pe sub care curg pâraie. Iar pe acela care se întoarce de la supunerea față de Allah, El îl va pedepsi cu un chin dureros.
(18) Allah a fost mulțumit de dreptcredincioși, atunci când ei au făcut legământ cu tine la Al-Hudaibia, pactul Ar-Raduan, sub pom, și El a știut credința și devoțiunea și sinceritatea din inimile lor și a făcut să pogoare asupra inimilor lor liniștea și i-a răsplătit pentru aceasta cu o biruință apropiată, iar aceasta este victoria de la Khaybar, ca o recompensare pentru ei pentru cele de care au fost privați prin interzicerea pătrunderii lor în Mecca.
(19) Şi le-a dat lor prăzi numeroase, pe care ei le vor aduna de la neamul Khayber. Allah este Cel Puternic, care nu este de nimeni învins, și Cel Înțelept în creația, hotărârea și rânduirea Sa.
(20) Allah v-a făgăduit vouă, o, voi, dreptcredincioșilor, prăzi numeroase pe care voi le veți dobândi în cuceririle islamice din viitor, și a grăbit pentru voi prada de la Khaybar. Şi El a îndepărtat de la voi mâinile iudeilor, atunci când ei vrut să vă atace familiile în urma voastră, și pentru ca aceste prăzi să fie un semn imediat pentru voi și pentru ca Allah să vă călăuzească pe voi pe un drum drept, fără de abateri și ocolișuri.
(21) Şi Allah v-a promis vouă și alte prăzi, asupra cărora voi nu aveți putere acum, și asupra cărora doar Allah, Unicul, este cu putere, și ele se află sub cunoașterea și orânduirea Sa, căci Allah este cu putere peste toate și nimic nu Îi este Lui cu neputință.
(22) Şi dacă aceia care nu cred în Allah și în profetul Său s-ar fi luptat împotriva voastră, o, voi dreptcredincioșilor, ei și-ar fi întors spatele fugind din fața voastră, și apoi eu nu și-ar mai fi găsit, nici ocrotitor care să îi ocrotească pe ei și nici ajutor care să îi susțină în combaterea voastră.
(23) Izbânda dreptcredincioșilor și înfrângerea necredincioșilor este împământenită în fiece timp și loc, și aceasta a fost rânduiala lui Allah și în privința neamurilor de mai înainte de acești mincinoși, și nu vei afla, o, tu, profetule, nicio schimbare în rânduiala lui Allah.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Înștiințarea Coranului cu privire la unele evenimente necunoscute, care s-au împlinit ulterior, precum cuceririle islamice, este o dovadă decisivă a faptului că Nobilul Coran este de la Allah.
2 - Reglementările legislației islamice se bazează pe bună-cuviință și ușurință.
3 - O parte din răsplata oferită celor care au participat la legământul de la Ar-Riduan este înaintată lor în viața lumească, în vreme ce cealaltă parte este păstrată pentru Viața de Apoi. 4 - Dominarea adevărului și a oamenilor acestuia asupra nelegiuirii și a celor care o urmează este o rânduială divină.

وَهُوَ ٱلَّذِي كَفَّ أَيۡدِيَهُمۡ عَنكُمۡ وَأَيۡدِيَكُمۡ عَنۡهُم بِبَطۡنِ مَكَّةَ مِنۢ
بَعۡدِ أَنۡ أَظۡفَرَكُمۡ عَلَيۡهِمۡۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرًا ٢٤
هُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّوكُمۡ عَنِ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ
وَٱلۡهَدۡيَ مَعۡكُوفًا أَن يَبۡلُغَ مَحِلَّهُۥۚ وَلَوۡلَا رِجَالٞ مُّؤۡمِنُونَ وَنِسَآءٞ
مُّؤۡمِنَٰتٞ لَّمۡ تَعۡلَمُوهُمۡ أَن تَطَـُٔوهُمۡ فَتُصِيبَكُم مِّنۡهُم مَّعَرَّةُۢ
بِغَيۡرِ عِلۡمٖۖ لِّيُدۡخِلَ ٱللَّهُ فِي رَحۡمَتِهِۦ مَن يَشَآءُۚ لَوۡ تَزَيَّلُواْ لَعَذَّبۡنَا
ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡهُمۡ عَذَابًا أَلِيمًا ٢٥ إِذۡ جَعَلَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
فِي قُلُوبِهِمُ ٱلۡحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ ٱلۡجَٰهِلِيَّةِ فَأَنزَلَ ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ
عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَعَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَأَلۡزَمَهُمۡ كَلِمَةَ ٱلتَّقۡوَىٰ
وَكَانُوٓاْ أَحَقَّ بِهَا وَأَهۡلَهَاۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٗا ٢٦
لَّقَدۡ صَدَقَ ٱللَّهُ رَسُولَهُ ٱلرُّءۡيَا بِٱلۡحَقِّۖ لَتَدۡخُلُنَّ ٱلۡمَسۡجِدَ
ٱلۡحَرَامَ إِن شَآءَ ٱللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمۡ وَمُقَصِّرِينَ
لَا تَخَافُونَۖ فَعَلِمَ مَا لَمۡ تَعۡلَمُواْ فَجَعَلَ مِن دُونِ ذَٰلِكَ
فَتۡحٗا قَرِيبًا ٢٧ هُوَ ٱلَّذِيٓ أَرۡسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلۡهُدَىٰ وَدِينِ
ٱلۡحَقِّ لِيُظۡهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدٗا ٢٨

(24) El este Cel care a îndepărtat mâinile politeiștilor de la voi, atunci când optzeci de bărbați dintre ei au venit, voind să vă facă rău la Hudaibia. Și El a îndepărtat și mâinile voastre de la ei și voi nu i-ați ucis și nici nu le-ați cauzat niciun rău, ci i-ați lăsat pe ei liberi, după ce El vă dăduse mai înainte puterea de a-i lua ca prizonieri pe ei. Și Allah vede bine ceea ce faceți voi și nimic din faptele voastre nu Îi rămâne ascuns .

(25) Ei sunt aceia care nu au crezut în Allah și în trimisul Său și care v-au oprit pe voi de la Moscheea Al-Haram și au împiedicat jertfa, care a rămas blocată de la a ajunge la locul de junghiere. Dacă nu ar fi fost [în Mecca] bărbați dreptcredincioși și femei dreptcredincioase, pe care voi nu-i cunoșteați și pe care i-ați fi putut ucide împreună cu necredincioșii, și astfel, prin aceasta ați fi avut voi parte de păcat și vi s-ar fi impus vouă răscumpărarea, fără ca voi să fi avut cunoștință de aceasta, v-ar fi permis vouă cucerirea Meccăi pentru ca Allah să pătrundă sub îndurarea Sa pe cine voiește El, precum dreptcredincioșii din Mecca. Și dacă necredincioșii ar fi fost deosebiți de dreptcredincioși în Mecca, i-am fi pedepsit Noi pe aceia dintre ei care nu credeau în Allah și în trimisul Său cu un chin dureros.

(26) Și când cei care nu credeau în Allah și în trimisul Său purtau în inimile lor furia – furia ignoranței [specifice perioadei preislamice], fără ca aceasta să fie legată de instaurarea adevărului, ci doar de pofte și dorințe. Și ei s-au înfuriat pentru intrarea profetului lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în anul legământului de la Al-Hudaibia. De teamă că li se va reproșa lor că el i-a învins în privința acestuia. Și Allah a pogorât liniștea Sa asupra trimisului Său și asupra dreptcredincioșilor și ei nu au fost conduși de furie către a răspunde necredincioșilor la fel cum aceștia s-au comportat cu ei. Și Allah i-a obligat pe dreptcredincioși întru menținerea cuvântului adevărului: „Nu există alt dumnezeu în afară de Allah” și a acționa în sensul acestuia, și ei au făcut astfel. Și dreptcredincioșii au fost mai demni și mai vrednici de acest cuvânt decât oricine altcineva, și ei au fost oamenii acestuia, cei îndreptățiți să o dețină, datorită binelui pe care Allah l-a cunoscut a se afla în inima lor. Și Allah este Atoateștiutor, și nimic nu Îi rămâne Lui ascuns.

(27) Cu adevărat, Allah va face adevărată viziunea prin care El i-a vestit trimisului Său în vis și mai apoi el a vestit-o companionilor săi, faptul că el și companionii săi vor intra în Moscheea cea Sfântă, cu voia lui Allah, în siguranță de dușmanii lor, unii cu părul ras, iar alții cu părul scurtat, ca o vestire a împlinirii ritualurilor Pelerinajului! Pentru că Allah știe ceea ce voi nu știați, și El a făcut prin această viziune cu privire la pătrunderea voastră în Mecca în acest an o biruință apropiată, și aceasta este ceea ce Allah a adus prin legământul de la Al-Hudaibiah, precum și prin ceea ce i-a urmat acestuia prin cucerirea de la Khaybar prin mâinile dreptcredincioșilor care au participat la legământul de la Hudaibia.

(28) Allah este Cel care l-a trimis pe trimisul Său Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cu îndreptare limpede și cu religia Adevărului, care este religia islamică, pentru ca să o facă să triumfe asupra tuturor celorlalte religii. Și Allah a fost Martor întru aceasta, și El este de ajuns ca Martor.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Oprirea de la calea lui Allah este o nelegiuire pentru care este meritată o răsplată [și un chin] dureroasă.
2 - Orânduirea de către Allah a ceea ce este benefic pentru supușii Săi, deasupra nivelului celor cunoscute de ei.
3 - Atenționarea cu privire la preschimbarea legăturii credinței, cu prozelitismul ignoranței.
4 - Manifestarea islamului este o rânduială și o promisiune ce se va înfăptui.

مُّحَمَّدٞ رَّسُولُ ٱللَّهِۚ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥٓ أَشِدَّآءُ عَلَى ٱلۡكُفَّارِ رُحَمَآءُ بَيۡنَهُمۡۖ
تَرَىٰهُمۡ رُكَّعٗا سُجَّدٗا يَبۡتَغُونَ فَضۡلٗا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضۡوَٰنٗاۖ سِيمَاهُمۡ
فِي وُجُوهِهِم مِّنۡ أَثَرِ ٱلسُّجُودِۚ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمۡ فِي ٱلتَّوۡرَىٰةِۚ وَمَثَلُهُمۡ فِي
ٱلۡإِنجِيلِ كَزَرۡعٍ أَخۡرَجَ شَطۡـَٔهُۥ فَـَٔازَرَهُۥ فَٱسۡتَغۡلَظَ فَٱسۡتَوَىٰ
عَلَىٰ سُوقِهِۦ يُعۡجِبُ ٱلزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ ٱلۡكُفَّارَۗ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِنۡهُم مَّغۡفِرَةٗ وَأَجۡرًا عَظِيمَۢا ٢٩

سُورَةُ الحُجُرَاتِ

ترتيبها ٤٩ — آياتها ١٨

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الحزب ٥٢ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تُقَدِّمُواْ بَيۡنَ يَدَيِ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦۖ وَٱتَّقُواْ
ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ١ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَرۡفَعُوٓاْ
أَصۡوَٰتَكُمۡ فَوۡقَ صَوۡتِ ٱلنَّبِيِّ وَلَا تَجۡهَرُواْ لَهُۥ بِٱلۡقَوۡلِ كَجَهۡرِ بَعۡضِكُمۡ
لِبَعۡضٍ أَن تَحۡبَطَ أَعۡمَٰلُكُمۡ وَأَنتُمۡ لَا تَشۡعُرُونَ ٢ إِنَّ ٱلَّذِينَ
يَغُضُّونَ أَصۡوَٰتَهُمۡ عِندَ رَسُولِ ٱللَّهِ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱمۡتَحَنَ
ٱللَّهُ قُلُوبَهُمۡ لِلتَّقۡوَىٰۚ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٌ عَظِيمٌ ٣ إِنَّ ٱلَّذِينَ
يُنَادُونَكَ مِن وَرَآءِ ٱلۡحُجُرَٰتِ أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡقِلُونَ ٤

(29) Mohammed este Trimisul lui Allah. Iar companionii săi, care stau alături de el sunt aspri față de necredincioșii atacatori și sunt îndurători între ei, blânzi și iubitori. Îi vezi pe ei, o, tu, cel care-i privești, aplecați și prosternându-se lui Allah Preaslăvitul, cerând de la El să-i binecuvânteze pe ei cu iertarea, o răsplată nobilă și să fie Mulțumit de ei. Semnele prosternării se văd pe chipurile lor, vădind călăuzirea și persistența [întru credință], și lumina rugăciunii se află pe fețele lor. Acesta este felul în care ei au fost descriși în Tora, Cartea pogorâtă lui Moise (pacea fie asupra sa). Și imaginea lor în Evanghelie, Cartea pogorâtă lui Iisus este că ei, în cooperarea și integritatea lor sunt asemenea unor plante care au scos mlădițele lor pe care le ajută să crească și apoi ele se întăresc și se îngroașă pe tulpinile lor, și semănătorii lor se bucură astfel de forța și integritatea lor. Aceasta pentru a îi înfuria pe necredincioși atunci când văd puterea, uniunea și integritatea lor. Și Allah a promis acelora dintre companionii care cred în Allah și fac fapte bune iertarea păcatelor lor, fără a fi pedepsiți pentru ele, și o răsplată măreață pentru acestea de la Allah în Paradis.

Surat Al-Hujurat

Medinită

Dintre obiectivele acestui capitol:

Stabilirea codului de comportament al societății islamice și avertizarea cu privire la un comportament rău [neadecvat].

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) O, voi cei care credeți în Allah și urmați Legea! Nu o luați înaintea lui Allah și a trimisului Său, prin vorbă sau faptă, și fiți cu frică de Allah [și feriți-vă de pedeapsa Sa] prin plinirea poruncilor Lui și depărtarea de restricțiile Sale! Allah este Cel care Aude toate vorbele voastre și este Atoateștiutor în privința faptelor voastre, și nimic din acestea nu îi este pierdut și vă va răsplăti pentru ele.

(2) O, voi cei care credeți în Allah și urmați cele prescrise de El! Fiți cuviincioși cu profetul Său și nu ridicați glasurile voastre peste glasul profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) atunci când vorbiți cu el, și nu strigați la el, așa cum vă strigați voi unii pe alții pe numele voastre, ci chemați-l acordându-i titlul profeției și al mesajului, adresându-i-vă într-o modalitate binevoitoare. Pentru ca faptele voastre să nu fie în deșert, fără ca voi să bagați de seamă anularea răsplății lor!

(3) Cu adevărat, aceia care coboară glasurile lor înaintea trimisului lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sunt aceia ale căror inimi au fost încercate de către Allah pentru smerenia față de El și i-a făcut pe ei devotați întru aceasta. Ei vor avea parte de iertarea păcatelor lor, fără a fi pedepsiți pentru ele, și ei vor avea o mare răsplată în Ziua Judecății, atunci când Allah îi va face să intre în Paradis.

(4) Cu adevărat, aceia dintre beduini care te cheamă pe tine, o, profetule, din spatele odăilor soțiilor tale, cei mai mulți dintre ei nu pricep.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Prescrierea îndurării față de dreptcredincios și a rigurozității față de necredinciosul atacator. 2 - Uniunea și cooperarea sunt dintre atributele companionilor profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). 3 - Cel care află în inima sa ură față de nobilii companioni ai profetului, este posibil să aibă în inima sa necredință. 4 - Obligativitatea manierelor față de profetul lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și față de Tradițiile sale și față de urmașii săi dintre savanți.

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا۟ حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ٥ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِن جَآءَكُمْ فَاسِقٌۢ بِنَبَإٍ فَتَبَيَّنُوٓا۟ أَن
تُصِيبُوا۟ قَوْمًۢا بِجَهَـٰلَةٍ فَتُصْبِحُوا۟ عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَـٰدِمِينَ ٦
وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ ٱللَّهِ ۚ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِى كَثِيرٍ مِّنَ ٱلْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ
وَلَـٰكِنَّ ٱللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ ٱلْإِيمَـٰنَ وَزَيَّنَهُۥ فِى قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ
إِلَيْكُمُ ٱلْكُفْرَ وَٱلْفُسُوقَ وَٱلْعِصْيَانَ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلرَّٰشِدُونَ ٧
فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَنِعْمَةً ۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٨ وَإِن طَآئِفَتَانِ
مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٱقْتَتَلُوا۟ فَأَصْلِحُوا۟ بَيْنَهُمَا ۖ فَإِنۢ بَغَتْ إِحْدَىٰهُمَا
عَلَى ٱلْأُخْرَىٰ فَقَـٰتِلُوا۟ ٱلَّتِى تَبْغِى حَتَّىٰ تَفِىٓءَ إِلَىٰٓ أَمْرِ ٱللَّهِ ۚ فَإِن فَآءَتْ
فَأَصْلِحُوا۟ بَيْنَهُمَا بِٱلْعَدْلِ وَأَقْسِطُوٓا۟ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُقْسِطِينَ
٩ إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا۟ بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ١٠ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ
عَسَىٰٓ أَن يَكُونُوا۟ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَآءٌ مِّن نِّسَآءٍ عَسَىٰٓ أَن يَكُنَّ خَيْرًا
مِّنْهُنَّ ۖ وَلَا تَلْمِزُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا۟ بِٱلْأَلْقَـٰبِ ۖ بِئْسَ ٱلِٱسْمُ
ٱلْفُسُوقُ بَعْدَ ٱلْإِيمَـٰنِ ۚ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّـٰلِمُونَ ١١

5 Și dacă aceștia care te cheamă pe tine din spatele odăilor soțiilor tale, o, tu, profetule, ar avea răbdare și nu te-ar chema înainte ca tu să ieși la ei, și s-ar adresa ție cu un ton scăzut, aceasta ar fi mai bine pentru ei, decât ca ei să te cheme din spatele odăilor, datorită reverenței și măreției acestora. Însă Allah este Iertător al păcatelor celor care se căiesc dintre ei, precum și a celorlalți, și Iertător al ignorantei lor, și Îndurător cu ei. 6 O, voi cei care credeți în Allah și pliniți cele prescrise de El! Dacă vine la voi un nelegiuit cu o veste despre un neam de oameni, convingeți-va de veridicitatea știrii, și nu vă grăbiți să îl credeți, de teamă că, dacă veți considera corectă o știre care nu a fost confirmată să acuzați vreun neam de ceva, când voi, în realitate, de fapt nu aveți cunoștința cu privire la realitatea situației lor. Și pentru a nu avea după aceea remușcări, când vi se va arăta vouă neveridicitatea respectivei știri.

7 Și să știți, o, voi, dreptcredincioșilor, că trimisul lui Allah se află printre voi și asupra lui pogoară revelația de la Allah. Așadar, feriți-vă ca nu cumva să mințiți și să pogoare asupra lui revelația, care să îl înștiințeze despre minciuna voastră. Și el cunoaște cele în care există un beneficiu pentru voi. Însă dacă el v-ar da ascultare vouă asupra multora dintre lucrurile pe care le propuneți, ați cădea voi în păcatul și greutatea pe care el nu le accepta și nu le dorește pentru voi. Însă Allah, prin binecuvântarea Sa, v-a făcut pe voi să iubiți credința și a făcut-o plăcută inimilor voastre, și astfel ați crezut voi, și v-a făcut pe voi să urâți necredința, nelegiuirea și nesupunerea fața de El. Cei caracterizați de aceste atribute sunt cei care urmează calea cea dreaptă a călăuzirii. 8 Și înfrumusețarea a ceea ce este bun în inimile voastre și indignarea în fața răului, specifice vouă, este un har pogorât de Allah asupra voastră și o îndurare cu care El v-a binecuvântat. Iar Allah este Atoateștiutor al celui care Îi mulțumește Lui dintre supușii Săi și îl călăuzește pe el [către ceea ce este bun] și El este Înțelept, atunci când pune fiecare lucru în locul care i se potrivește lui. 9 Și dacă două cete de dreptcredincioși se ceartă între ele, împăcați-le pe ele, o, voi, dreptcredincioșilor, chemându-le la a judeca între ele conform Legii lui Allah în privința neînțelegerii dintre ele! Dacă una dintre ele este nedreaptă cu cealaltă, atunci luptați împotriva celei care este nedreaptă până ce ea se întoarce la porunca lui Allah. Iar dacă s-a întors la porunca lui Allah, atunci împacați-le pe ele cu dreptate și echitate, și fiți echilibrați în judecarea voastră între ei, căci Allah îi iubește pe cei drepți în judecarea lor.

10 Cu adevărat, dreptcredincioșii sunt frați în islam. Iar frăția în islam presupune, o, dreptcredincioșilor, să-i împăcați pe cei doi frați ai voștri aflați în dispută. Și fiți cu frică de Allah și feriți-vă de pedeapsa sa prin urmarea poruncilor Sale și ferirea de restricțiile Sale! Poate că veți afla îndurare! 11 O, voi cei care credeți în Allah și pliniți ceea ce El a prescris! Să nu râdă un neam dintre voi de un alt neam, pentru că s-ar putea ca cel luat în derâdere să fie mai bun la Allah decât el, iar înțelepciunea este în cele aflate la Allah. Și nici femeile să nu râdă de alte femei, pentru că, de asemenea, s-ar putea ca cea luata în derâdere să fie mai bună la Allah! Și nu îi ocărâți pe frații voștri, căci ei sunt ca și voi înșivă, și să nu va luați în batjocoră unii pe alții cu porecle neplăcute, așa cum obișnuiau unii dintre musulmanii din Medina Al-Munauara [Al-Ansar] înainte de venirea profetului lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Iar acela dintre voi care a dat curs acestora este un nelegiuit [și un stricat]. Și ce rea [și urâtă] este nelegiuirea și stricăciunea, după credință! Iar cei care nu se căiesc de aceste păcate, aceia sunt cei care s-au nedreptățit pe ei înșiși purtându-se către factorii nimicirii pe motivul celor cărora le-au dat curs dintre păcate.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Obligativitatea verificării autenticității știrilor, mai ales a celor vehiculate de cei cunoscuți ca fiind nelegiuiți. 2 - Obligativitatea de a concilia între dreptcredincioșii aflați în conflict și legitimitatea luptei împotriva celor care persistă în rivalitate și agresiune și refuză reconcilierea. 3 - Dintre drepturile fraților întru credință se află și concilierea între cei aflați în conflict și depărtarea de ceea ce rănește sufletește, precum luarea în derâdere, scoaterea în evidență a defectelor și ponegrirea prin intermediul poreclelor [sau a cuvintelor grele].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱجۡتَنِبُواْ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلظَّنِّ إِنَّ بَعۡضَ ٱلظَّنِّ
إِثۡمٞۖ وَلَا تَجَسَّسُواْ وَلَا يَغۡتَب بَّعۡضُكُم بَعۡضًاۚ أَيُحِبُّ أَحَدُكُمۡ أَن
يَأۡكُلَ لَحۡمَ أَخِيهِ مَيۡتٗا فَكَرِهۡتُمُوهُۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ
تَوَّابٞ رَّحِيمٞ ١٢ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّا خَلَقۡنَٰكُم مِّن ذَكَرٖ وَأُنثَىٰ وَجَعَلۡنَٰكُمۡ
شُعُوبٗا وَقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوٓاْۚ إِنَّ أَكۡرَمَكُمۡ عِندَ ٱللَّهِ أَتۡقَىٰكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ
نصف الحزب ٥٢ عَلِيمٌ خَبِيرٞ ١٣ ۞قَالَتِ ٱلۡأَعۡرَابُ ءَامَنَّاۖ قُل لَّمۡ تُؤۡمِنُواْ وَلَٰكِن
قُولُوٓاْ أَسۡلَمۡنَا وَلَمَّا يَدۡخُلِ ٱلۡإِيمَٰنُ فِي قُلُوبِكُمۡۖ وَإِن تُطِيعُواْ ٱللَّهَ
وَرَسُولَهُۥ لَا يَلِتۡكُم مِّنۡ أَعۡمَٰلِكُمۡ شَيۡـًٔاۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ ١٤
إِنَّمَا ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ثُمَّ لَمۡ يَرۡتَابُواْ
وَجَٰهَدُواْ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ
ٱلصَّٰدِقُونَ ١٥ قُلۡ أَتُعَلِّمُونَ ٱللَّهَ بِدِينِكُمۡ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ مَا فِي
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ١٦ يَمُنُّونَ
عَلَيۡكَ أَنۡ أَسۡلَمُواْۖ قُل لَّا تَمُنُّواْ عَلَيَّ إِسۡلَٰمَكُمۖ بَلِ ٱللَّهُ يَمُنُّ
عَلَيۡكُمۡ أَنۡ هَدَىٰكُمۡ لِلۡإِيمَٰنِ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١٧ إِنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ
غَيۡبَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ١٨

(12) O, voi cei care credeți în Allah și pliniți cele prescrise de El! Stați departe de acuzațiile [presupunerile] care nu se bazează pe fapte reale. Cu adevărat, unele bănuieli sunt păcate, precum un gând rău despre cel care în aparență este bun și drept! Și nu iscodiți, căutând să aflați secretele. Și să nu-l pomenească vreunul dintre voi pe fratele său prin ceea ce este urât lui. Căci pomenirea sa în privința celor care îi sunt neplăcute lui este asemenea cu a mânca din carnea fratelui său mort. Și oare iubește vreunul dintre voi să mănânce carnea fratelui său mort?! Așadar, dacă urâți voi aceasta, urâți și bârfa, căci bârfa este asemenea ei! Și fiți cu frică de Allah [și feriți-vă de pedeapsa Sa] prin plinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale. Căci Allah este Iertător cu supușii Săi care s-au căit și Îndurător cu ei.

(13) O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un singur bărbat, părintele vostru Adam și dintr-o singură femeie, mama voastră Haua [Eva], așadar, originea voastră este una singură, și să nu vă semețiți voi unii față de alții datorită provenienței voastre. Și după aceasta Noi v-am făcut pe voi multe popoare și triburi răspândite, pentru a vă cunoaște unii pe alții, ci nu pentru a vă semeți între voi. Pentru că diferențierea [și favorizarea] nu se face decât prin intermediul evlaviei [și al smereniei]; și pentru aceasta, cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. Allah este Atoateştiutor al situației voastre și Bineştiutor al integrității sau lipsurilor voastre, și nimic din acestea nu îi rămâne ascuns Lui.

(14) Unii arabi beduini au zis atunci când au venit la profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): «Noi credem în Allah și în trimisul Său!" O, tu, profetule! Spune-le lor: „Voi nu credeți! Și, de aceea, ziceți mai degrabă: „Noi ne-am supus și dăm ascultare!", fiindcă nu a intrat credința încă în inimile voastre, și este de așteptat ca aceasta să pătrundă în ele. Și dacă veți fi cu ascultare față de Allah și față de trimisul Său și veți sta departe de cele oprite de El, o, voi, beduinilor, nu vă va fi scăzut vouă de către Allah nimic din răsplata faptelor voastre!» Cu adevărat, Allah este Iertător cu supușii Săi care se căiesc și Îndurător cu ei.

(15) Cu adevărat, dreptcredincioşi sunt aceia care cred în Allah și în trimisul Său, și care mai apoi nu amestecă îndoiala cu credința lor, și au luat parte la luptă pe calea lui Allah cu averile și cu sufletele lor, fără a se zgârci la nimic din acestea. Cei ce sunt caracterizați de aceste calități sunt cei sinceri întru credință.

(16) O, tu, profetule! Spune-le acestor beduini: „Oare voiți să-I faceți voi cunoscută lui Allah credința voastră și să Îl faceți să o resimtă?! În vreme ce Allah ştie [tot] ceea ce este în ceruri și știe [tot] ceea ce este pre pământ și Allah este a toate ştiutor și nimic nu Îi rămâne Lui ascuns?! Și El nu are nevoie ca voi să Îi faceți cunoscută Lui credința
voastră?" (17) O, tu, profetule! Ei continua să îți reamintească ție, ca și cum ți-ar fi făcut o cinste prin faptul că ei au îmbrățișat Islamul. Spune-le lor: „Nu mi-ați făcut mie nicio cinste prin intrarea de către voi în religia lui Allah, căci beneficiile acestui fapt, dacă el s-a produs, nu se vor răsfrânge decât asupra voastră, prin aceea că v-a călăuzit
pe voi spre credința în El, dacă voi sunteți sinceri. (18) Cu adevărat, Allah știe Necunoscutul din ceruri și știe necunoscutul de pre pământ, fără a îi fi Lui nimic ascuns și Allah vede bine ceea ce faceți voi, și nimic din faptele voastre nu Îi rămâne ascuns Lui și El vă va răsplăti, atât pentru cele bune, cât și pentru cele rele dintre acestea.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Gândul rău despre oamenii cuviincioși este un păcat, în vreme ce presupunerea unui lucru rău despre oamenii cei nelegiuiți este permisă. 2 - Unitatea aflată la originea oamenilor impune depărtarea de semețirea datorită originii familiale. 3 - Credința nu presupune doar vorbe neconfirmate de convingere, ci, dimpotrivă, aceasta presupune convingerea aflată în suflet, vorbele rostite, și plinirea actelor obligatorii. 4 - Călăuzirea către calea cea dreaptă se află în Mâna lui Allah, Unicul, și aceasta este o binecuvântare [și o favorizare] de la El, Preaslăvitul, și nu îi aparține nimănui altcuiva.

سُورَةُ قٓ — آياتها ٤٥ — ترتيبها ٥٠

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

قٓۚ وَٱلۡقُرۡءَانِ ٱلۡمَجِيدِ ١ بَلۡ عَجِبُوٓاْ أَن جَآءَهُم مُّنذِرٞ مِّنۡهُمۡ
فَقَالَ ٱلۡكَٰفِرُونَ هَٰذَا شَيۡءٌ عَجِيبٌ ٢ أَءِذَا مِتۡنَا وَكُنَّا تُرَابٗاۖ ذَٰلِكَ
رَجۡعُۢ بَعِيدٞ ٣ قَدۡ عَلِمۡنَا مَا تَنقُصُ ٱلۡأَرۡضُ مِنۡهُمۡۖ وَعِندَنَا كِتَٰبٌ
حَفِيظُۢ ٤ بَلۡ كَذَّبُواْ بِٱلۡحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمۡ فَهُمۡ فِيٓ أَمۡرٖ مَّرِيجٍ ٥
أَفَلَمۡ يَنظُرُوٓاْ إِلَى ٱلسَّمَآءِ فَوۡقَهُمۡ كَيۡفَ بَنَيۡنَٰهَا وَزَيَّنَّٰهَا
وَمَا لَهَا مِن فُرُوجٖ ٦ وَٱلۡأَرۡضَ مَدَدۡنَٰهَا وَأَلۡقَيۡنَا فِيهَا رَوَٰسِيَ
وَأَنۢبَتۡنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوۡجِۭ بَهِيجٖ ٧ تَبۡصِرَةٗ وَذِكۡرَىٰ لِكُلِّ عَبۡدٖ
مُّنِيبٖ ٨ وَنَزَّلۡنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ مُّبَٰرَكٗا فَأَنۢبَتۡنَا بِهِۦ جَنَّٰتٖ
وَحَبَّ ٱلۡحَصِيدِ ٩ وَٱلنَّخۡلَ بَاسِقَٰتٖ لَّهَا طَلۡعٞ نَّضِيدٞ ١٠ رِّزۡقٗا
لِّلۡعِبَادِۖ وَأَحۡيَيۡنَا بِهِۦ بَلۡدَةٗ مَّيۡتٗاۚ كَذَٰلِكَ ٱلۡخُرُوجُ ١١ كَذَّبَتۡ قَبۡلَهُمۡ
قَوۡمُ نُوحٖ وَأَصۡحَٰبُ ٱلرَّسِّ وَثَمُودُ ١٢ وَعَادٞ وَفِرۡعَوۡنُ وَإِخۡوَٰنُ
لُوطٖ ١٣ وَأَصۡحَٰبُ ٱلۡأَيۡكَةِ وَقَوۡمُ تُبَّعٖۚ كُلّٞ كَذَّبَ ٱلرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ١٤
أَفَعَيِينَا بِٱلۡخَلۡقِ ٱلۡأَوَّلِۚ بَلۡ هُمۡ فِي لَبۡسٖ مِّنۡ خَلۡقٖ جَدِيدٖ ١٥

Surat Qaf

Meccană

Dintre pildele acestor versete:

Deșteptarea inimilor ignorante, pentru a pricepe realitatea învierii și a răsplății; precum și dovezile și înfățișarea [scenelor] acesteia.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) . Qaf. Explicații cu privire la aceste litere care se găsesc în mod individual la începutul anumitor sure din Coran, au fost menționate la începutul Surat Al-Baqara. Allah a jurat pe Coranul cel glorios, datorită sensurilor cuprinse de acesta și a multitudinii binefacerilor și binecuvântărilor sale, că voi veți fi înviați în Ziua Judecății pentru socoteală și răsplată. (2) Motivul respingerii lor nu este faptul că ei au considerat că tu minți, pentru că ei cunosc prea bine onestitatea ta. Ci motivul respingerii de către ei a celor aduse de tine este faptul că ei se miră să le vina lor un profet prevenitor dintre ei, ci nu dintre Îngeri și ei au spus, datorită mirării lor: „Venirea la noi a unui profet dintre oameni este lucru ciudat! (3) Oare după ce am murit noi și ne-am făcut țărână [vom mai fi noi readuși la viață]? Aceasta este o întoarcere depărtată!” (4) Noi știm ce mănâncă pământul din trupurile lor, după moarte, precum și ceea ce este făcut să dispară, și nimic nu Îi rămâne ascuns Lui. Noi avem o carte păstrătoare pentru tot ceea ce este prescris de către Allah pentru ei, atât în viața lor lumească, cât și după moartea lor. (5) Însă acești politeiști au socotit drept minciună Coranul cu care le-a venit profetul. Și ei sunt într-o stare de confuzie, fără a avea nicio dovadă în acest sens. Și atunci când Allah a menționat tăgăduirea politeiștilor cu privire la înviere, le-a menționat și dovezile cu privire la producerea acesteia și a spus:

(6) Oare nu contemplă cei ce tăgăduiesc învierea la cerul de deasupra lor; cum l-am creat și l-am înălțat și l-am împodobit prin stelele pe care le-am pus în el, fără a avea el nicio crăpătură [sau fisură]. Iar Cel care a creat cerul nu este în imposibilitatea de a readuce morții la viață. (7) Iar pământul Noi l-am întins și l-am făcut bun pentru locuit. Și am pus pe el munți neclintiți, pentru a nu se zdruncina. Și am făcut să crească pe el din fiecare soi de plante și arbori cu o înfățișare frumoasă. (8) Noi am creat toate acestea ca o dovadă și o îndemnare pentru fiecare rob care se întoarce la Domnul său întru supunere. (9) Și Noi trimitem din cer apă binecuvântată din belșug, cu care facem să crească grădini și grâne [cu spice] cu boabe de orz, precum și alte grâne.

(10) Și am făcut să crească pe el palmieri înalți și semeți, cu ciorchini rânduiți unii peste alții.

(11) Noi am făcut să crească toate acestea pentru ca robi să se hrănească din ele. Și prin ea Noi am dat viață unui ținut arid, fără de vegetație. Și așa cum, prin ploaie, noi am înviat acest ținut arid, tot astfel vom învia noi și morții și ei vor ieși din mormintele lor vii. (12) O, tu, profetule! Înainte de aceștia ce te tăgăduiesc pe tine, și alte popoare i-au învinuit de minciună pe profeții lor. Și au fost tăgăduitori neamul lui Noe, și locuitorii din ar-Rass, precum și Thamud. (13) Și au tăgăduit și ’Ad și Faraon și neamul lui Lot. (14) Și a mințit și neamul lui Suayb, locuitorii din Al-Ayka, precum și neamul lui Tubba', regele Yemenului. Și ei au fost ajunși de cele cu care Allah i-a amenințat.

(15) Oare Noi am ostenit atunci când v-am creat prima dată, pentru a ne fi grea Nouă mai apoi învierea voastră?! Însă ei sunt în îndoială cu privire la o nouă creație, după crearea lor de mai înainte [după prima lor creare].

Dintre pildele acestor versete:

1 - Idolatrii consideră că nu se cuvine a le fi atribuită oamenilor calitatea de profet, în vreme ce ei atribuie pietrelor atributul divinității. 2 - Crearea cerurilor și a pământului și pogorârea apei, și încolțirea pământului, precum și crearea cea dintâi, sunt toate dovezi ale adevărului învierii. 3 - Tăgăduirea profeților este o îndeletnicire a comunităților anterioare, iar pedepsirea celor mincinoși [și tăgăduitori] este o rânduială divina.

وَلَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ وَنَعۡلَمُ مَا تُوَسۡوِسُ بِهِۦ نَفۡسُهُۥۖ وَنَحۡنُ أَقۡرَبُ إِلَيۡهِ
مِنۡ حَبۡلِ ٱلۡوَرِيدِ ١٦ إِذۡ يَتَلَقَّى ٱلۡمُتَلَقِّيَانِ عَنِ ٱلۡيَمِينِ وَعَنِ ٱلشِّمَالِ
قَعِيدٞ ١٧ مَّا يَلۡفِظُ مِن قَوۡلٍ إِلَّا لَدَيۡهِ رَقِيبٌ عَتِيدٞ ١٨ وَجَآءَتۡ سَكۡرَةُ
ٱلۡمَوۡتِ بِٱلۡحَقِّۖ ذَٰلِكَ مَا كُنتَ مِنۡهُ تَحِيدُ ١٩ وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِۚ ذَٰلِكَ
يَوۡمُ ٱلۡوَعِيدِ ٢٠ وَجَآءَتۡ كُلُّ نَفۡسٖ مَّعَهَا سَآئِقٞ وَشَهِيدٞ ٢١ لَّقَدۡ
كُنتَ فِي غَفۡلَةٖ مِّنۡ هَٰذَا فَكَشَفۡنَا عَنكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ ٱلۡيَوۡمَ حَدِيدٞ
٢٢ وَقَالَ قَرِينُهُۥ هَٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ٢٣ أَلۡقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ
عَنِيدٖ ٢٤ مَّنَّاعٖ لِّلۡخَيۡرِ مُعۡتَدٖ مُّرِيبٍ ٢٥ ٱلَّذِي جَعَلَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا
ءَاخَرَ فَأَلۡقِيَاهُ فِي ٱلۡعَذَابِ ٱلشَّدِيدِ ٢٦ ۞ قَالَ قَرِينُهُۥ رَبَّنَا مَآ أَطۡغَيۡتُهُۥ (علامة ربع الحزب ٥٢)
وَلَٰكِن كَانَ فِي ضَلَٰلِۭ بَعِيدٖ ٢٧ قَالَ لَا تَخۡتَصِمُواْ لَدَيَّ وَقَدۡ قَدَّمۡتُ
إِلَيۡكُم بِٱلۡوَعِيدِ ٢٨ مَا يُبَدَّلُ ٱلۡقَوۡلُ لَدَيَّ وَمَآ أَنَا۠ بِظَلَّٰمٖ لِّلۡعَبِيدِ ٢٩
يَوۡمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ ٱمۡتَلَأۡتِ وَتَقُولُ هَلۡ مِن مَّزِيدٖ ٣٠ وَأُزۡلِفَتِ
ٱلۡجَنَّةُ لِلۡمُتَّقِينَ غَيۡرَ بَعِيدٍ ٣١ هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٖ
٣٢ مَّنۡ خَشِيَ ٱلرَّحۡمَٰنَ بِٱلۡغَيۡبِ وَجَآءَ بِقَلۡبٖ مُّنِيبٍ ٣٣ ٱدۡخُلُوهَا
بِسَلَٰمٖۖ ذَٰلِكَ يَوۡمُ ٱلۡخُلُودِ ٣٤ لَهُم مَّا يَشَآءُونَ فِيهَا وَلَدَيۡنَا مَزِيدٞ ٣٥

(16) Noi l-am creat pe om și Noi știm ce-i șoptește sufletul său, dintre idei și gânduri, și Noi suntem mai aproape de el decât vâna aflată pe gâtul său, ce este conectată cu inima. (17) Când cei doi îngeri primitori însemnează faptele sale, unul stând în partea sa dreaptă, iar celălalt stând în partea sa stângă. (18) Și el nu va rosti niciun cuvânt, fără ca el să aibă lângă el un supraveghetor pregătit să scrie [cele cărora le dă curs]. (19) Și vine agonia morții cu adevărat, de care nu există nicio scăpare: „Aceasta este cea de care, o, tu, omule nepăsător, te-ai ferit și ai fugit!” (20) Și îngerul desemnat pentru aceasta va sufla în trâmbiță cea de-a doua suflare: Aceasta este Ziua Judecății, Ziua amenințării necredincioșilor și nelegiuiților cu pedeapsa.

(21) Și fiecare suflet va veni împreună cu un înger care îl va mâna un alt înger și care va depune mărturie pentru faptele sale. (22) Și i se va spune acestui om care este mânat: „Tu ai fost în viața lumească nepăsător față de această zi, datorită acaparării tale de pofte și dorințe. Și Noi am îndepărtat vălul tău prin cele pe care tu le suferi dintre pedepse și greutăți și privirea ta este astăzi pătrunzătoare, și tu poți vedea cu ea ceea ce nu puteai vedea atunci când tu erai cu nebăgare de seamă la acestea.” (23) Și îngerul responsabil pentru el și care îl însoțește va zice: „Faptele lui se află pregătite la mine, fără vreo lipsă și fără de surplus!” (24) Și Allah le va spune celor doi îngeri – cel care îl mână pe el și cel care îi este martor: „Aruncați în Gheena pe toți cei care sunt necredincioși față de adevăr și care se opun acestuia. (25) Care împiedică binele impus lui de către Allah, și încalcă granițele puse de către Acesta, fiind bănuitor în privința promisiunilor și avertizărilor cu privire la care el este înștiințat. (26) Care a așezat alături de Allah și un alt dumnezeu, pe care i l-a făcut asociat Lui întru adorare; și el a fost aruncat în chinul cel aspru!” (27) Diavolul care i-a fost însoțitor lui va zice, lepădându-se de el: „Doamne, nu eu l-am rătăcit pe el, ci el s-a aflat într-o rătăcire îndepărtată de adevăr!” (28) Allah le va zice: „Nu vă certați în fața Mea acum, căci aceasta nu vă va mai fi de niciun folos! Eu v-am trimis vouă în viața lumească în cele aduse de profeții mei o amenințare cruntă pentru cei care nu au crezut în Mine și nu Mi s-au supus. (29) La Mine vorba nu se schimbă și Eu nu Îmi încalc promisiunile și nu îi nedreptățesc pe robii Mei prin micșorarea răsplății pentru faptele lor bune și nici prin sporirea faptelor rele, ci îi răsplătesc pentru cele pe care ei le-au plinit!” (30) În Ziua aceea, îi vom zice Gheenei: „Oare [îți sunt de ajuns și] te-ai umplut cu necredincioșii și nelegiuiții care au fost aruncați în tine?” Iar ea va răspunde Domnului ei: „Mai sunt încă [de venit]?” cerând un surplus; mânioasă pentru [nesupunerea față de] Domnul său. Și atunci când Allah a menționat avertizarea Sa cruntă pentru necredincioși, El a menționat și cele promise de către El supușilor Săi cei dreptcredincioși și a zis: (31) Și Raiul va fi adus aproape de cei care se tem de Domnul lor [și se pun la adăpost de pedeapsa Sa] prin urmarea poruncilor Sale și depărtarea de interdicțiile Sale, și ei vor fi văzut binecuvântările acestuia, fără a fi depărtate de ei. (32) Și li se va spune lor: „Aceasta este ceea ce Allah a făgăduit fiecăruia dintre cei care s-au întors la Domnul lor, căindu-se, și conformându-se celor impuse lui de către Domnul lor. (33) Cel care a fost cu teamă față de Allah, atunci când nimeni nu îl poate vedea pe el în afară de Allah, și care l-a întâlnit pe Allah cu o inimă dreaptă, deschisă către El și se întoarce la El [cu căință]. (34) Și li se va spune lor: „Intrați în Paradis feriți și în pace de cele pe care nu le iubiți!” Aceasta este Ziua veșniciei, după care nu mai există pieire! (35) În el vor avea toate binecuvântările veșnice pe care și le vor dori. Și la Noi este și mai mult dintre binecuvântări, dintre cele pe care nici ochiul nu le-a văzut, și nici urechile nu le-au auzit, și nici măcar nu a trecut prin mintea vreunui om, și printre acestea și vederea lui Allah Preaslăvitul.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Cunoașterea lui Allah cu privire la cele aflate în suflete, dintre bine sau rău. 2 - Riscul nepăsării [și neatenției] față de Viața de Apoi. 3 - Confirmarea atributului Dreptății în ceea ce Îl privește pe Allah Preaînaltul.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُم بَطْشًا فَنَقَّبُوا
فِي الْبِلَادِ هَلْ مِن مَّحِيصٍ ٣٦ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَن
كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ٣٧ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا
مِن لُّغُوبٍ ٣٨ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ٣٩ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ٤٠ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ
٤١ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ٤٢ إِنَّا
نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ٤٣ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ
عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ٤٤ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ ٤٥

ترتيبها ٥١ سُورَةُ الذَّارِيَاتِ آياتها ٦٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا ١ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ٢ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ٣
فَالْمُقَسِّمَاتِ أَمْرًا ٤ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ٥ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ٦

36 Şi câte neamuri am nimicit Noi mai înainte de
aceşti politeişti mincinoşi din neamul Meccăi. Şi
au purces ei prin ţări, în speranţa că vor găsi vreo
scăpare de pedeapsă, însă nu au găsit.
37 Cu adevărat, în cele [mai înainte] menţionate
cu privire la nimicirea popoarelor anterioare este
o îndemnare şi o pildă pentru cel care are inimă
să priceapă şi ascultă cu inima [vie], fără a fi
indiferent. 38 Cu adevărat, Noi am creat cerurile
şi am creat şi pământul, precum şi ceea ce se află
între cer şi pământ, în şase zile, deşi Noi am fi
putut să le cream într-o clipită şi Noi nu am fost
cuprinşi de osteneală, aşa cum spun iudeii!
39 Aşadar, rabdă, o, tu, profetule, ceea ce spun
iudeii, precum şi alţii în afară de aceştia, şi roagă-
te Domnului tău, lăudându-L la rugăciunea de
Fajr, înainte de răsăritul soarelui, şi roagă-te, de
asemenea, rugăciunea de Asr, înainte de asfinţirea
soarelui. 40 Şi în timpul nopţii roagă-te Lui şi
preaslăveşte-L după Rugăciuni!
41 Şi ascultă, o, tu, profetule, în Ziua în care
Îngerul desemnat cu suflarea în trâmbiţă, va
chema, prin cea de-a doua suflare în trâmbiţă,
dintr-un loc apropiat.
42 În Ziua în care [toate] creaturile vor auzi
strigătul învierii, cu adevărat, fără a fi în el nicio
îndoială! Aceasta Zi în care ei îl vor auzi, este Ziua
ieşirii morţilor din mormintele lor, pentru judecată
şi răsplată.
43 Cu adevărat, Noi dăm viaţă şi Noi dăm moarte
şi nimeni în afară de Noi nu învie şi nici nu face să
moară; şi numai la la Noi va fi întoarcerea robilor
în Ziua Judecăţii, pentru socoteala şi răsplată. 44 În Ziua când se va crăpa pământul de pe ei şi ei vor ieşi grăbiţi!
Aceasta este o adunare uşoară pentru Noi.
45 Noi ştim mai bine ceea ce spun aceşti mincinoşi. Şi tu, o, profetule, nu eşti pus siluitor peste ei pentru a îi obliga la credinţă, ci tu eşti doar un vestitor al celor pe care Allah ţi le-a poruncit ţie să le transmiţi. Aşadar, îndeamnă-l prin Coran pe acela care se teme de ameninţarea Mea pentru necredincioşi şi nelegiuiţi! Pentru că cel care se teme este cel care ia aminte şi îşi reaminteşte, dacă el a fost îndemnat.

Surat Adh-Dhariyat

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol: **Înştiinţarea făpturilor cu privire la originea proviziilor necesare traiului lor, care este Allah Preaînaltul; pentru ca ele să se întoarcă cu grabă la El şi să plinească adorarea Lui [deplină].**

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

1 Allah a jurat pe vânturile care împrăştie pământul.
2 Şi pe norii care poartă apa din belşug. 3 Şi pe corăbiile care alunecă cu uşurinţă pe mare.
4 Şi pe îngerii care împart ceea ce Allah le-a poruncit să împartă supuşilor Săi.
5 Cu adevărat, judecata şi răsplata promise vouă de către Domnul vostru sunt adevărate şi nu există în ele nicio
îndoială. 6 Iar judecata oamenilor în Ziua Învierii este hotărâtă, cu siguranţă!

Dintre pildele acestor versete: **1 - Învăţarea din evenimentele istorice [trecute] este un atribut caracteristic inimilor treze şi conştiente. 2 - Allah a creat Universul în şase zile, în virtutea unei înţelepciuni pe care numai El o cunoaşte, şi prin aceasta fiind evidenţiată probabil şi rânduiala păsuirii. 3 - Injusta comportare a evreilor faţă de Allah Preaînaltul, atunci când i-au atribuit Lui caracteristica oboselii, după crearea cerurilor şi al pământului, aceasta fiind o formă de necredinţă în Allah.**

وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلۡحُبُكِ ٧ إِنَّكُمۡ لَفِي قَوۡلٖ مُّخۡتَلِفٖ ٨ يُؤۡفَكُ عَنۡهُ مَنۡ
أُفِكَ ٩ قُتِلَ ٱلۡخَرَّٰصُونَ ١٠ ٱلَّذِينَ هُمۡ فِي غَمۡرَةٖ سَاهُونَ ١١ يَسۡـَٔلُونَ
أَيَّانَ يَوۡمُ ٱلدِّينِ ١٢ يَوۡمَ هُمۡ عَلَى ٱلنَّارِ يُفۡتَنُونَ ١٣ ذُوقُواْ فِتۡنَتَكُمۡ
هَٰذَا ٱلَّذِي كُنتُم بِهِۦ تَسۡتَعۡجِلُونَ ١٤ إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ فِي جَنَّٰتٖ وَعُيُونٍ
١٥ ءَاخِذِينَ مَآ ءَاتَىٰهُمۡ رَبُّهُمۡۚ إِنَّهُمۡ كَانُواْ قَبۡلَ ذَٰلِكَ مُحۡسِنِينَ ١٦
كَانُواْ قَلِيلٗا مِّنَ ٱلَّيۡلِ مَا يَهۡجَعُونَ ١٧ وَبِٱلۡأَسۡحَارِ هُمۡ يَسۡتَغۡفِرُونَ ١٨
وَفِيٓ أَمۡوَٰلِهِمۡ حَقّٞ لِّلسَّآئِلِ وَٱلۡمَحۡرُومِ ١٩ وَفِي ٱلۡأَرۡضِ ءَايَٰتٞ
لِّلۡمُوقِنِينَ ٢٠ وَفِيٓ أَنفُسِكُمۡۚ أَفَلَا تُبۡصِرُونَ ٢١ وَفِي ٱلسَّمَآءِ رِزۡقُكُمۡ
وَمَا تُوعَدُونَ ٢٢ فَوَرَبِّ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ إِنَّهُۥ لَحَقّٞ مِّثۡلَ مَآ أَنَّكُمۡ
تَنطِقُونَ ٢٣ هَلۡ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ضَيۡفِ إِبۡرَٰهِيمَ ٱلۡمُكۡرَمِينَ ٢٤ إِذۡ
دَخَلُواْ عَلَيۡهِ فَقَالُواْ سَلَٰمٗاۖ قَالَ سَلَٰمٞ قَوۡمٞ مُّنكَرُونَ ٢٥ فَرَاغَ إِلَىٰٓ
أَهۡلِهِۦ فَجَآءَ بِعِجۡلٖ سَمِينٖ ٢٦ فَقَرَّبَهُۥٓ إِلَيۡهِمۡ قَالَ أَلَا تَأۡكُلُونَ
٢٧ فَأَوۡجَسَ مِنۡهُمۡ خِيفَةٗۖ قَالُواْ لَا تَخَفۡۖ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَٰمٍ عَلِيمٖ ٢٨
فَأَقۡبَلَتِ ٱمۡرَأَتُهُۥ فِي صَرَّةٖ فَصَكَّتۡ وَجۡهَهَا وَقَالَتۡ عَجُوزٌ عَقِيمٞ
٢٩ قَالُواْ كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡحَكِيمُ ٱلۡعَلِيمُ ٣٠

7 Și a jurat Allah pe cerul cel bine întocmit, în
care sunt stele! **8** Ca voi, o, neam al Meccăi, vă
aflați într-o vorbă învrăjbită și contradictorie,
ba spuneți despre Coran că este o vrăjitorie, ba
spuneți că este un poem. Iar despre Muhammed,
odată spuneți că este vrăjitor, iar altă dată că este
poet. **9** Prin care este ținut departe de credința
în Allah și în trimis (pacea și binecuvântarea lui
Allah fie asupra sa) cel care a fost îndepărtat
de aceasta, prin știința lui Allah; căci El știe
că acesta nu crede și nu este el îndreptat către
călăuzire. **10** Au fost blestemați acești mincinoși
care au spus ceea ce au spus despre Coran și
despre profetul lor. **11** Cei care, în ignoranța lor,
sunt nepăsători față de Viața de Apoi și [nu sunt
interesați] nu sunt cu băgare de seamă față de
ea. **12** Întreabă: „Când va fi Ziua Judecății?"
în vreme ce ei nu plinesc nimic pentru ea. **13** Și
Allah răspunde întrebării lor: „În Ziua aceea, ei
vor fi chinuiți prin Foc!" **14** Li se va spune lor:
„Gustați pedeapsa voastră! Aceasta este ceea ce voi
ați căutat să grăbiți, bătându-vă joc, atunci când
ați fost avertizați despre ea!" **15** Cei ce se tem
de Domnul lor [și se feresc de pedeapsa Sa] prin
plinirea poruncilor Sale și oprirea de la interdicțiile
Sale, vor fi în Ziua Judecății în grădini și printre
izvoare curgătoare. **16** Primind răsplățile nobile
pe care le dăruiește lor Domnul lor. Cu adevărat,
înainte de primirea acestei răsplăți nobile ei au
fost făcători de bine în viața lumească. **17** Ei se
rugau în noapte și nu dormeau decât puțin timp.
18 Iar înainte de ivirea zorilor ei se rugau la Allah
de iertare pentru păcatele lor. **19** Și în averea lor
se află un drept pe care ei îl dau în mod voluntar
pentru cel care cere oamenilor și pentru cel în nevoie care nu cere, dintre cei care au fost privați de mijloacele necesare
traiului, indiferent care ar fi motivul acestei privări. **20** Pe pământ și în cele pe care Allah le-a pus pe el, dintre munți,
mări, râuri, arbori, plante și animale, se află semne ce dovedesc puterea lui Allah pentru cei care cred cu putere că
Allah este Creatorul și Făuritorul [a tot și a toate]. **21** Precum și în voi înșivă, o, oameni, se află semne ale puterii lui
Allah. Oare voi nu vedeți pentru a pricepe?! **22** Și în cer se află înzestrarea voastră pentru viața lumească, cât și pentru
religia voastră, și în el se află și ceea ce vi se făgăduiește vouă dintre ceea ce este bun sau rău. **23** [Jur] pe Stăpânul
cerului și al pământului! Cu adevărat, învierea este adevărată și nu există în ea nicio îndoială, așa cum nu este îndoială
că voi puteți vorbi, atunci când vorbiți! **24** Oare nu a ajuns la tine, o, tu, profetule, istoria despre Îngerii ce au venit ca
oaspeți la Avraam și el (pacea fie asupra sa) i-a cinstit pe ei? **25** Când au intrat la el și i-au zis lui „Pace!", Avraam le-a
răspuns zicându-le lor „Pace!" și și-a spus în sinea sa: „Aceștia sunt dintr-un neam de oameni necunoscuți!"
26 Apoi s-a dus el pe furiș la familia lui și a adus de la ei un vițel gras, crezând că ei sunt, de fapt, oameni.
27 Și a apropiat de ei vițelul [gătit] și le-a vorbit cu blândețe, zicând: „Voi nu mâncați bucatele care vi se oferă
vouă?" **28** Și atunci când a văzut că ei nu mănâncă, l-a cuprins pe el teama de ei, însă ei au fost binevoitori cu el și
i-au zis, liniștindu-l: „Nu te teme! Noi suntem, cu adevărat trimiși ai lui Allah." Și i-au vestit lui cele ce l-au bucurat
pe el, faptul că i se va naște lui un fecior înțelept; iar cel care i-a fost binevestit este Isaac (pacea fie asupra sa). **29** Și
atunci când soția sa a auzit vestea cea bună s-a apropiat, strigând de bucurie și lovindu-și obrajii și a zis mirată:
„Oare va naște o femeie bătrână, care mai este și stearpă...?!" **30** Dar Îngerii i-au zis: „Cele pe care ți le-am vestit
sunt așa cum a grăit Domnul tău și ceea ce El a spus nu poate fi întors." Cu adevărat, El este Înțelept în creația și
rânduirea Sa și Atoateștiutor a ceea ce îi privește pe cei creați de El, precum și a ceea ce este mai bun pentru ei.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Perfecționarea faptei și devotarea ei lui Allah este un motiv pentru intrarea în Paradis. 2 - Virtutea rugăciunii în noapte și faptul că aceasta este dintre cele mai privilegiate modalități de adorare și apropiere de Allah. 3 - Dintre manierele și eticheta ospitalității se numără și răspunderea la salut cu un salut mai bun decât cel cu care ai fost salutat, pregătirea unei mese pe ascuns, pregătirea pentru primirea oaspeților înainte de sosirea acestora, a nu lăsa să lipsească ceva de pe masă, supravegherea pregătirii mesei și grăbirea ei, așezarea acesteia în apropierea oaspeților și adresarea acestora cu bunăvoință.